

PIĘTNASTE POSIEDZENIE
SIÓDMEJ KADENCJI

dzień drugi

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE
WERSJA ROBOCZA

Warszawa, dnia 11 lipca 2008 r.

Jest to robocza wersja stenogramu z posiedzenia. Poprawki do tej wersji można zgłaszać w ciągu dwóch dni po posiedzeniu w Dziale Stenogramów Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu, pokój nr 409, tel. 694 90 18.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 Regulaminu Senatu urzędowym stwierdzeniem przebiegu obrad są protokół i sprawozdanie stenograficzne.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 9 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz i wicemarszałek Zbigniew Romaszewski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam posiedzenie.

Senatorowie sekretarze zajęli już miejsca.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: odwołanie przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Przypominam, że zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 14 ust. 2 Regulaminu Senatu przewodniczących komisji odwołuje Senat, a projekt uchwały w tej sprawie przygotowuje i przedstawia Senatowi Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich.

Projekt uchwały przygotowany przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich zawarty jest w druku nr 205.

Informuję, że wniosek o odwołanie senatora Macieja Klimy z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej został pozytywnie zaopiniowany przez Konwent Seniorów.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Piotra Zientarskiego.

Senator Piotr Zientarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja regulaminowa, zgodnie z Regulaminem Senatu, po pozytywnym zaopiniowaniu przez Konwent Seniorów, zaopiniowała pozytywnie i przedstawia Wysokiemu Senatowi projekt uchwały odwołujący pana senatora Macieja Klimę z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Pragnąłbym przypomnieć, że uchwała czyni załość woli pana senatora, ponieważ pan senator złożył rezygnację z funkcji przewodniczącego. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy do głosowania w sprawie odwołania senatora Macieja Klimy z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Przypominam, że zgodnie z art. 53 ust. 6 i ust. 7 Regulaminu Senatu, głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego wyznaczam senatorów sekretarzy, senatora Waldemara Kraskę, senator Grażynę Sztark i senatora Andrzeja Szewińskiego.

Za chwilę wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze rozdadzą państwu senatorom karty do głosowania tajnego. Na karcie do głosowania tajnego należy postawić tylko jeden znak „X”. Karta do głosowania, na której postawiono więcej niż jeden znak „X” lub nie postawiono żadnego, zostanie uznana za głos nieważny. Po wypełnieniu kart senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać karty do urn. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów i sporządzą protokół głosowania tajnego. Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania, a państwa senatorów proszę o wypełnienie tych kart.

(Rozmowy na sali)

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali już karty do głosowania? Wszyscy.

Proszę senatora sekretarza Waldemara Kraskę o odczytywanie kolejno nazwisk senatorów, a panie i panów senatorów po wyczytaniu ich nazwisk proszę o wrzucenie do urny wypełnionych kart do głosowania.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Łukasz Abgarowicz

Małgorzata Adamczak

Piotr Andrzejewski

Dorota Arciszewska-Mielewczyk

Mieczysław Augustyn

Grzegorz Banaś

(senator sekretarz W. Kraska)

Ryszard Bender
 Józef Bergier
 Stanisław Bisztyga
 Przemysław Błaszczyk
 Krystyna Bochenek
 Bogdan Borusewicz
 Barbara Borys-Damięcka
 Jerzy Chrościkowski
 Zbigniew Cichoń
 Lucjan Cichosz
 Włodzimierz Cimoszewicz
 Grzegorz Czelej
 Władysław Dajczak
 Wiesław Dobkowski
 Jan Dobrzyński
 Jarosław Duda
 Janina Fetlińska
 Piotr Głowski
 Stanisław Gogacz
 Stanisław Gorczyca
 Ryszard Górecki
 Henryk Górski
 Maciej Grubski
 Piotr Gruszczyński
 Tadeusz Gruszka
 Andrzej Grzyb
 Witold Idczak
 Stanisław Iwan
 Kazimierz Jaworski
 Stanisław Jurcewicz
 Piotr Kaleta
 Stanisław Karczewski
 Leon Kieres
 Kazimierz Kleina
 Maciej Klima
 Paweł Klimowicz
 Ryszard Knosala
 Stanisław Kogut
 Marek Konopka
 Bronisław Korfanty
 Norbert Krajczy
 Waldemar Kraska
 Krzysztof Kwiatkowski
 Roman Ludwiczuk
 Krzysztof Majkowski
 Adam Massalski
 Zbigniew Meres
 Tomasz Misiak
 Andrzej Misiólek
 Antoni Motyczka
 Rafał Muchacki
 Ireneusz Niewiarowski
 Michał Okła
 Jan Olech
 Władysław Ortyl
 Andrzej Owczarek
 Maria Pańczyk-Pozdziej
 Bohdan Paszkowski

Zbigniew Pawłowicz
 Andrzej Person
 Antoni Piechniczek
 Krzysztof Piesiewicz
 Stanisław Piotrowicz
 Zdzisław Pupa
 Janusz Rachoń
 Marek Rocki
 Zbigniew Romaszewski
 Jadwiga Rotnicka
 Jan Rulewski
 Czesław Ryszka
 Sławomir Sadowski
 Janusz Sepioł
 Władysław Sidorowicz
 Tadeusz Skorupa
 Wojciech Skurkiewicz
 Eryk Smulewicz
 Jacek Swakoń
 Zbigniew Szaleniec
 Andrzej Szewiński
 Grażyna Sztark
 Marek Trzciński
 Piotr Wach
 Mariusz Witczak
 Edmund Wittbrodt
 Grzegorz Wojciechowski
 Michał Wojtczak
 Henryk Woźniak
 Jan Wyrowiński
 Stanisław Zajac
 Krzysztof Zaremba
 Piotr Zientarski
 Marek Ziółkowski

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy wszyscy oddali już głosy? Czy wszyscy już głosowali? Dobrze. Dziękuję.

Proszę teraz wyznaczonych do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę do godziny 9 minut 40.

(Przerwa w obradach od godziny 9 minut 16 do godziny 9 minut 40)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzynastego porządku obrad: odwołanie przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Informuję, że wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze zakończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki głosowania tajnego w sprawie odwołania pana senatora Macieja Klimy z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

(marszałek B. Borusewicz)

Protokół głosowania tajnego z dnia 11 lipca 2008 r. w sprawie odwołania senatora Macieja Klimy z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

„Wyznaczeni przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego sekretarze: senator Grażyna Sztark, senator Waldemar Kraska i senator Andrzej Szewiński, stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie odwołania senatora Macieja Klimy z funkcji przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej oddano głosów 83. Za głosowało 56 senatorów, przeciw głosowało 19 senatorów, wstrzymało się od głosu 8 senatorów.”

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie odwołania przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 166.

Marszałek Senatu w dniu 23 czerwca 2008 r., zgodnie z art. 79 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował projekt do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

Pierwsze czytanie w sprawie projektu ustawy zostało przeprowadzone, zgodnie z art. 80 ust. 1, ust. 1a, ust. 2 i ust. 3 Regulaminu Senatu, na wspólnym posiedzeniu komisji w dniu 9 lipca 2008 r. Komisje po rozpatrzeniu projektu ustawy przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie. Sprawozdanie to jest zawarte w druku nr 166S.

Przypominam, że zgodnie z art. 81 ust. 1 Regulaminu Senatu drugie czytanie projektu ustawy obejmuje, po pierwsze, przedstawienie Senatowi sprawozdania komisji o projekcie ustawy, po drugie, przeprowadzenie dyskusji oraz zgłaszanie wniosków.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej, pana senatora Henryka Woźniaka, o zabranie głosu i przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie ustawy.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Gospodarki Narodowej na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2008 r. rozpatrzyły w pierwszym czytaniu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Projekt po dyskusji, po wysłuchaniu opinii ministra finansów, pozytywnej opinii ministra finansów, a także opinii Urzędu Komitetu

Integracji Europejskiej, który to urząd nie wnosi uwag, został poparty jednogłośnie piętnastoma głosami obecnych senatorów obu komisji.

Może dwa słowa o tym, na czym polega ta inicjatywa ustawodawcza grupy senatorów. Otóż ta stosunkowo skromna nowela zmierza do tego, by podatnicy, którzy uiszczają zaliczki na podatek dochodowy do dwudziestego dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni, uniknęli sytuacji, w której następuje kumulacja zaliczek za listopad oraz za grudzień, kumulacja przypadająca w dniu 20 grudnia. Jest to stosunkowo niewielka nowelizacja, ale istotna z punktu widzenia płynności finansowej podatników i od bardzo dawna oczekiwana. W czasie kiedy następują wzmożone zakupy zaopatrzeniowe mikrofirm, małych przedsiębiorstw, te wydatki kumulują się z innymi wydatkami, choćby z tytułu wynagrodzenia za pracę. Jest to istotny problem dla tej grupy podatników. Projekt przewiduje wejście noweli w życie w przypadku przyjęcia przez parlament z dniem 1 stycznia 2009 r. Jest obojętny z punktu widzenia skutków budżetowych.

Uprzejmie proszę w imieniu połączonych komisji o przyjęcie projektu nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 Regulaminu Senatu senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji w związku z przedstawionym sprawozdaniem oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że wnioskodawcy upoważnili do ich reprezentowania również pana senatora Henryka Woźniaka.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać takie pytanie? Nie widzę.

Otwieram dyskusję i przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemawiania senatorów w dyskusji, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku podpisania składanych do marszałka Senatu wniosków o charakterze legislacyjnym. Wnioski te można składać do czasu zamknięcia dyskusji...

Przepraszam, zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu głos może zabrać teraz obecny na posiedzeniu przedstawiciel rządu.

Czy pani minister chce zabrać głos?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Chcę tylko powiedzieć, że według ministra finansów projekt zasługuje na pozytywną opinię

(podsekretarz stanu E. Chojna-Duch)

i pełne poparcie ministerstwa. Ma on te wszystkie cechy, o których mówił pan sprawozdawca. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego przedstawiciela rządu.

Czy są jakieś pytania? Nie ma.

Dobrze. Teraz powinienem otworzyć dyskusję.

Nie było chętnych do dyskusji, w związku z tym nikt się nie zapisał.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania przystąpimy w bloku... Aha, jeszcze nie, przepraszam.

Informuję, że w trakcie dyskusji nie został złożony wniosek przeciwny do wniosku przedstawionego przez komisję w sprawozdaniu. Więc teraz, zgodnie z art. 81 ust. 5 Regulaminu Senatu, Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy. Trzecie czytanie objęłoby jedynie głosowania nad przedstawionym projektem.

Informuję, że głosowanie to przeprowadzimy razem z innymi głosowaniami w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 167.

Marszałek Senatu w dniu 23 czerwca 2008 r., zgodnie z art. 79 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował projekt do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

Pierwsze czytanie projektu zostało przeprowadzone, zgodnie z art. 80 ust. 1, ust. 1a, ust. 2 i ust. 3 Regulaminu Senatu, na wspólnym posiedzeniu komisji w dniu 9 lipca 2008 r.

Komisje po rozpatrzeniu projektu ustawy przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie. Sprawozdanie to jest zawarte w druku nr 167S.

Przypominam też, że zgodnie z art. 81 ust. 1 Regulaminu Senatu drugie czytanie projektu ustawy obejmuje przedstawienie Senatowi sprawozdania komisji o projekcie ustawy i przeprowadzenie dyskusji oraz zgłaszanie wniosków.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej, pana senatora Henryka Woźniaka, o zabranie głosu i przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie ustawy.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Ustawodawcza na wspólnym posiedzeniu w dniu 9 lipca 2008 r. rozpatrzyły w pierwszym czytaniu projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i po dyskusji jednomyślnie, gdyż piętnastu obecnych senatorów głosowało za przyjęciem projektu, rekomendują Wysockiej Izbie przyjęcie projektu bez poprawek.

Przypomnę jedynie, że ta również stosunkowo skromna nowelizacja zakłada uchylenie pktu 1 w art. 9a ust. 3 w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, co oznacza, że podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych, jeśli wybiorą opodatkowanie w formie jednolitej stawki 19%, tracą prawo do tego opodatkowania w przypadku, gdy wykonywali w roku poprzedzającym rok podatkowy usługi dla swoich wcześniejszych pracodawców, usługi, które świadczyli w ramach stosunku pracy dla swoich wcześniejszych pracodawców. Inicjatywa ta ma na celu aktywizację samozatrudnienia, jest usunięciem jednej z barier samozatrudnienia.

W imieniu połączonych komisji uprzejmie proszę Wysoką Izbę o przyjęcie projektu nowelizacji. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 Regulaminu Senatu senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji w związku z przedstawionym sprawozdaniem oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że wnioskodawcy upoważnieni do ich reprezentowania również pana senatora Henryka Woźniaka.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać takie pytanie? Nie widzę.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu głos może zabrać teraz obecny na posiedzeniu przedstawiciel rządu.

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu? Pani Minister?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Szanowni Senatorowie!

Ta zmiana jest korzystna dla podatników, nie wywołuje żadnych sprzeciwów z naszej strony, a wręcz wyrażamy pozytywną opinię na temat tego projektu. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu związane z omawianym projektem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać takie pytanie? Dziękuję.

Powinienem otworzyć dyskusję, ale nikt z państwa senatorów nie zapisał się do zabrania głosu, w związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że w trakcie dyskusji nie został złożony wniosek przeciwny do wniosku przedstawionego przez komisję w sprawozdaniu. Więc teraz, zgodnie z art. 81 ust. 5 Regulaminu Senatu, Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy. Trzecie czytanie obejmowałoby jedynie głosowanie nad przedstawionym projektem.

Informuję, że głosowanie to przeprowadzimy razem z głosowaniami nad pozostałymi punktami porządku obrad.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości.

Przypominam, że drugie czytanie tego projektu ustawy odbyło się na czternastym posiedzeniu Senatu w dniu 26 czerwca 2008 r. Przypominam też, że Senat po przeprowadzeniu dyskusji skierował projekt ustawy do Komisji Gospodarki Narodowej w celu ustosunkowania się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków.

Komisja na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2008 r. rozpatrzyła projekt ustawy i przygotowała dodatkowe sprawozdanie w tej sprawie. Przypominam, że sprawozdanie to zawarte jest w druku nr 179X.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu trzecie czytanie projektu ustawy obejmuje, po pierwsze, przedstawienie Senatowi dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie ustawy, po drugie, głosowanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki Narodowej, pana senatora Stanisława Bisztygę, o zabranie głosu i przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Stanisław Bisztyga:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2008 r. rozpatrzyła projekt ustawy oraz wnioski zgłoszone do tego projektu podczas drugiego czytania. Wnioski te zgłosili pani senator Arciszewska-Mielewczyk oraz pan senator Andrzejewski. Macie to państwo w druku nr 179X.

Komisja nie poparła żadnego wniosku i wnosi o przyjęcie przez Senat projektu ustawy oraz projektu uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy, zawartych w druku nr 179. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Przypominam, że zgodnie z art. 52 ust. 6 w związku z art. 82 ust. 2 Regulaminu Senatu głos mogą teraz zabrać sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos? Dziękuję.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do głosowania senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawców i wnioskodawców w związku z przedstawionym dodatkowym sprawozdaniem.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać takie pytanie? Nie widzę.

Przystępujemy zatem do głosowania nad projektem ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości.

Informuję, że zgodnie z art. 82 ust. 6 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy głosowania nad poprawkami do poszczególnych artykułów lub ustępów według kolejności przepisów projektu, a następnie nad przyjęciem projektu w całości w brzmieniu zaproponowanym przez komisję ze zmianami wynikającymi z ewentualnie przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami, druk nr 179X.

Nad poprawkami od pierwszej do czwartej należy głosować łącznie.

Poprawka pierwsza dodaje przepisy stanowiące, że Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa będzie sporządzała skonsolidowane sprawozdania finansowe spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, oraz określa zasady sporządzenia takich sprawozdań. Konsekwencją tej poprawki są poprawki druga, trzecia i czwarta.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest...

(Rozmowy na sali)

Przepraszam, ale...

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 85 obecnych senatorów 34 głosowało za, 50 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 6)**

(marszałek B. Borusewicz)

Poprawki nie zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem przedstawionego przez komisję projektu ustawy oraz projektu uchwały w sprawie wyniesienia do Sejmu tego projektu ustawy, zawartych w druku nr 179.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionych projektów? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 50 głosowało za, 34 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 7**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Jednocześnie informuję, że Senat upoważnił pana senatora Stanisława Bisztygę do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Obrony Narodowej, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej, pana senatora Andrzeja Owczarka, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Andrzej Owczarek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie Komisji Obrony Narodowej. Komisja Obrony Narodowej przyjęła jedną poprawkę, poprawkę pierwszą w punkcie oznaczonym rzymską trójką. Poprawka została przyjęta jednogłośnie. Pozostałe poprawki zostały przez komisję odrzucone. Komisja rekomenduje państwu senatorom przyjęcie tej ustawy z jedną poprawką. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty przedstawiono następujące wnioski: mniejszość Komisji Obrony Narodowej wnosiła o odrzucenie ustawy, Komisja Obrony Narodowej wnosiła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do tekstu ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie ustawy, a następnie, w przypadku odrzucenia tego wniosku, nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek. Informuję, że głosowanie nad przedstawionymi poprawkami zostanie przeprowadzone, jeżeli zostaną odrzucone poprzednie wnioski.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem mniejszości komisji o odrzucenie ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciwko? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 88 obecnych senatorów 35 głosowało za, 53 – przeciw. (**Głosowanie nr 8**)

Wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Obrony Narodowej o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 88 obecnych senatorów 88 głosowało przeciw. (**Głosowanie nr 9**)

Wniosek został odrzucony.

Teraz przystępujemy do głosowania nad poprawkami.

Wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy oraz wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek

(marszałek B. Borusewicz)

przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców poprawkami.

Poprawka pierwsza powoduje utrzymanie dotychczasowego brzmienia ustawy, zgodnie z którym żołnierze WSI, którzy nie złożyli wniosków o przyjęcie do nowych służb albo nie zostali zweryfikowani, nie mogą być wyznaczeni na stanowiska służbowe w sądach wojskowych, w prokuraturach wojskowych, w jednostkach Żandarmerii Wojskowej, a także na stanowiska służbowe w wojskowych jednostkach rozpoznania oraz jednostkach zwiadowczych. Przyjęcie poprawki pierwszej wyklucza głosowanie nad poprawkami drugą i trzecią.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Na 88 obecnych senatorów 87 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czwartą.

Poprawka czwarta powoduje utrzymanie w mocy w stosunku do niezwerfikowanych jeszcze byłych żołnierzy WSI przepisów dotyczących ograniczonego do dwóch lat terminu przebywania przez żołnierzy zawodowych w rezerwie kadrowej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 2 głosowało za, 83 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka piąta ma na celu skreślenie przepisu, zgodnie z którym żołnierzom przebywającym w rezerwie kadrowej wykonującym obowiązki służbowe w SKW lub SWW przysługują uprawnienia i obowiązki funkcjonariuszy i żołnierzy nowych służb.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Na 87 obecnych senatorów 34 głosowało za, 52 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka szósta uniemożliwia mianowanie na funkcjonariusza SKW lub SWW bez zapoznania się ze stanowiskiem Komisji Weryfikacyjnej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 35 głosowało za, 52 – przeciw. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siódma wydłuża *vacatio legis* ustawy do czternastu dni.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 35 głosowało za, 52 – przeciw. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka została odrzucona.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 53 głosowało za, 34 – przeciw. **(Głosowanie nr 15)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

W związku z podjętą uchwałą przypominam panu senatorowi sprawozdawcy Andrzejowi Owczarkowi o obowiązku reprezentowania Senatu w toku rozpatrywania uchwał Senatu przez komisje sejmowe.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie

(marszałek B. Borusewicz)

oświaty, ustawy – Karta Nauczyciela oraz ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, pana senatora Sławomira Kowalskiego, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Sławomir Kowalski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Po wczorajszym wspólnym posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu senatorowie obecni na tym posiedzeniu rekomendują przyjęcie przez Senat poprawek pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej, szóstej, ósmej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej i czternastej. Poprawki te zostały poparte przez większość członków komisji. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty, ustawy – Karta Nauczyciela oraz ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisje oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawki pierwszą, drugą, szóstą i czternastą przegłosujemy łącznie. Poprawki pierwsza, druga, szósta i czternasta zmierzają do uporządkowania słowniczka ustawy w zakresie definicji odnoszących się do szkolnictwa zawodowego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 87 głosowało za.
(Głosowanie nr 16)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia ma na celu zachowanie jednolitego sposobu definiowania szkolnictwa zawodowego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 85 obecnych senatorów 85 głosowało za.
(Głosowanie nr 17)

Poprawka została przyjęta.

Przyjęcie poprawki czwartej wyklucza głosowanie nad poprawkami piątą i trzynastą.

Poprawka czwarta doprecyzowuje zakres spraw, które podlegają wyłączeniu spod kompetencji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przy wydawaniu przepisów wykonawczych dotyczących świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 87 głosowało za.
(Głosowanie nr 18)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma zmierza do zachowania ustawowego obowiązku noszenia jednolitego stroju szkolnego w szkołach podstawowych i gimnazjach, jeżeli sprzeciwu w tym zakresie nie zgłosił dyrektor szkoły działający w porozumieniu z radą szkoły, radą rodziców i radą pedagogiczną oraz po uzyskaniu opinii samorządu uczniowskiego. Określona nowelizacją procedura wprowadzania w szkołach jednolitego stroju szkolnego będzie miała zastosowanie wyłącznie do szkół ponadgimnazjalnych i artystycznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

(marszałek B. Borusewicz)

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 36 głosowało za, 51 – przeciw. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka ósma ma na celu uszczegółowienie przepisów w zakresie wskazania publicznych przedszkoli, szkół podstawowych, ośrodków i poradni psychologiczno-pedagogicznych uprawnionych do uzyskania dotacji z tytułu prowadzenia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta uchyla zmianę wprowadzoną przez Sejm w drugim czytaniu, która nie pozostaje w ścisłym związku z materiają ustawy, a tym samym budzi wątpliwości w zakresie zgodności z konstytucyjnymi przepisami określającymi tryb stanowienia prawa.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 35 głosowało za, 51 – przeciw. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziesiąta ma na celu odpowiednie uwzględnienie nowych regulacji dotyczących prowadzenia stołówek w szkołach publicznych w przepisie przewidującym stosowanie tych zasad w szkołach niepublicznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka jedenasta zmierza do prawidłowego dokonania zmian w ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich, polegających na usunię-

ciu z przepisów ustawy ośrodków szkolno-wychowawczych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 84 głosowało za, 2 – przeciw. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwunasta ma na celu doprecyzowanie zakresu spraw regulowanych rozporządzeniem ministra właściwego do spraw kultury, dotyczących świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych, które po wejściu w życie niniejszej nowelizacji zostaną uregulowane przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 87 głosowało za. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty, ustawy – Karta Nauczyciela oraz ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto z państwa senatorów jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 54 głosowało za, 4 – przeciw, 29 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 25)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty, ustawy – Karta Nauczyciela oraz ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

W związku z podjęciem uchwały przypominam senatorowi sprawozdawcy, panu Sławomirowi Kowalskiemu, o obowiązku reprezentowania Senatu w toku rozpatrywania uchwały Senatu przez komisję sejmowe.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

(marszałek B. Borusewicz)

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

Przypominam, że Komisja Rodziny i Polityki Społecznej przedstawiła projekt uchwały, w której wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 87 głosowało za.

(Głosowanie nr 26)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

Powracamy do rozpatrywania punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy uchylającej ustawę o klasyfikacji drewna surowego nieobrobionego.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy uchylającej ustawę o klasyfikacji drewna surowego nieobrobionego.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska przedstawiła projekt uchwały, w którym wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 85 głosowało za.

(Głosowanie nr 27)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy uchylającej ustawę o klasyfikacji drewna surowego nieobrobionego.

Powracamy do rozpatrywania punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej karty

języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 listopada 1992 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 listopada 1992 r.

Przypominam, że Komisja Praw Człowieka i Praworządności oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wności o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 53 głosowało za, 14 – przeciw, 19 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 28)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 listopada 1992 r.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Zbigniew Romaszewski)

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Powracamy do rozpatrywania punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o Europejskim Instytucie Leśnictwa, sporządzonej w Joensuu dnia 28 sierpnia 2003 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o Europejskim Instytucie Leśnictwa, sporządzonej w Joensuu dnia 28 sierpnia 2003 r.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wności o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyłączeniem... *(wesółość na salę)* ...za przyjęciem przed-

(wicemarszałek Z. Romaszewski)

stawionego projektu uchwały? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

W głosowaniu uczestniczyło 87 senatorów, uchwałą poparło 87 senatorów. **(Głosowanie nr 29)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o Europejskim Instytucie Leśnictwa, sporządzonej w Joensuu dnia 28 sierpnia 2003 r.

Powracamy do rozpatrywania punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, sporządzonej w Sztokholmie dnia 22 maja 2001 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, sporządzonej w Sztokholmie dnia 22 maja 2001 r.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

W głosowaniu uczestniczyło 87 senatorów, głosy za przyjęciem uchwały oddało 87 senatorów. **(Głosowanie nr 30)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, sporządzonej w Sztokholmie dnia 22 maja 2001 r.

Powracamy do rozpatrywania punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o paszach.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senatora Stanisława Gorczycę o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Stanisław Gorczyca:

Szanowny Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy bez poprawek, zostały jednak zgłoszone trzy poprawki mniejszości. Dziękuję.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Proszę sprawozdawcę mniejszości Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senatora Wojciecha Skurkiewicza o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Wojciech Skurkiewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, proponowane poprawki, które zgłosiłem wczoraj, zmierzają do tego, aby uwolnić nasz kraj od GMO, mówiąc najogólniej. Jest taka możliwość, aby wprowadzić stosowne przepisy i preferować wszystkich tych rolników, którzy chcieliby stosować w pełni proekologiczną paszę – mówię tutaj o paszy wolnej od GMO. Poprawka zmierza do tego, aby wprowadzić dopłaty dla tych, którzy będą stosować pasze wolne od GMO.

Szanowni Państwo, nie jest prawdą, jakoby stosowanie pasz wolnych od GMO miało spowodować podwyżki cen żywności nawet o 40%. To jest bzdura i nikt nie jest w stanie tego udowodnić. Kolejną bzdurą jest to, jakoby pasze wytworzone na przykład z soi GMO były o wiele tańsze niż pasze pozbawione GMO. Różnica w cenie to zaledwie 50–60 zł na tonie, a tona kosztuje około 1200 zł...

(Głosy z sali: Debata już była.)

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski: Przypuszczam państwa, przedstawiciel mniejszości ma prawo zreferować tezy, tak że proszę nie przeskadzać.)

Różnica w cenie wynosi zaledwie 5%.

I ten wniosek zmierza do tego, aby promować wszystkich tych rolników, którzy chcieliby stosować i produkować żywność w zgodzie z ekologią. Dlatego bardzo proszę szanownych państwa o przyjęcie tych poprawek, mimo że one mogą budzić pewne kontrowersje, jeśli chodzi o osoby,

(senator W. Skurkiewicz)

które w jakiś tam sposób są pod naciskiem lobby paszowego.

(Rozmowy na sali)

Bo to jest gigantyczny rynek, Szanowni Państwo, to jest rynek wartości 2 miliardów zł w skali roku, a my chyba nie powinniśmy przykładać ręki do tego, aby w jakiś sposób działać przeciwko proekologicznej produkcji rolnej. Bo Polska słynie z produkcji zdrowej żywności. I chyba każdy z nas chciałby spożywać zdrową żywność.

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski: Proszę o ciszę i przyzwoite zachowanie na sali Senatu.)

Szanowni Państwo, ja oczywiście nie chciałbym być niegrzeczny, ale oby nie było takiej sytuacji – i nie wiem, czym jest podyktowane państwa zdenerwowanie – o jakiej mówił wczoraj wasz kolega, pan senator Jurcewicz. Nikomu z państwa nie życzę, aby to się z państwem stało. Dziękuję.

(Poruszenie na sali)

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o przywrócenie porządku.

Proszę sprawozdawcę mniejszości Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, senatora Zdzisława Pupę, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Zdzisław Pupa:

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, poprawka mniejszości zmierza do tego, aby przedłużyć stosowanie pasz genetycznie modyfikowanych tylko o rok, a nie o cztery lata. Chodzi o to, by dać szansę rządowi na to, aby mógł przygotować się do wycofania z rynku genetycznie modyfikowanych odmian. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o paszach.

Przypominam że w sprawie tej ustawy w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska wносиła o przyjęcie ustawy bez poprawek – to wniosek oznaczony rzymską jedyneką w druku nr 191Z – a mniejszość komisji oraz senator wnioskodawca Wojciech Skurkiewicz przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy

– to są wnioski oznaczone rzymską dwójką w druku nr 191Z.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, zawartym w punkcie oznaczonym rzymską jedyneką, a następnie, w przypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami, zawartymi w punkcie oznaczonym rzymską dwójką, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, popartym przez komisję, o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o paszach bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 87 obecnych senatorów 53 głosowało za przyjęciem ustawy bez poprawek, 33 – przeciw, 1 osoby wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 31)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o paszach.

Powracamy do rozpatrywania punktu jedenastego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przypominam, że w dniu dzisiejszym zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie ustawy oraz została przeprowadzona dyskusja. Obecnie, zgodnie z art. 81 ust. 5 Regulaminu Senatu, możemy przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy.

Przystępujemy więc do trzeciego czytania projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Informuję, że w tej sytuacji, zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu, trzecie czytanie projektu ustawy obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam, że komisje po rozpatrzeniu przedstawionego przez wnioskodawców projektu ustawy wnoszą o jego przyjęcie bez poprawek, druk senacki nr 166S. Komisje proponują ponadto, aby Senat upoważnił senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

(wicemarszałek Z. Romaszewski)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionych projektów? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie odpowiednio przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 85 głosowało za.

(Głosowanie nr 32)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Informuję też, że Senat upoważnił senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Powracamy do rozpatrywania punktu dwunastego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przypominam, że w dniu dzisiejszym zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie ustawy oraz została przeprowadzona dyskusja. Obecnie, zgodnie z art. 81 ust. 5 Regulaminu Senatu, możemy przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy.

Przystępujemy więc do trzeciego czytania projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Informuję, że w tej sytuacji zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu trzecie czytanie projektu ustawy obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam też, że komisje po rozpatrzeniu przedstawionego przez wnioskodawców projektu ustawy wnoszą o jego przyjęcie bez poprawek. Komisje proponują ponadto, aby Senat upoważnił senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionych projektów? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 84 głosowało za, 1 osoba nie głosowała. **(Głosowanie nr 33)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Informuję, że Senat upoważnił senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Informuję też, że porządek obrad piętnastego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu wygłaszanie oświadczenia nie może trwać dłużej niż pięć minut, przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Przypominam państwu senatorom, że zgodnie z art. 49 Regulaminu Senatu marszałek odmówi przyjęcia niewyłoszonych oświadczeń, których treści nie można ustalić lub których wygłoszenie przez senatora nie byłoby możliwe w przysługującym na to czasie, czyli w ciągu pięciu minut.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos?

Jeszcze chwileczkę poczekamy, aż sala się opróżni... Proszę państwa, proszę się żegnać serdecznie już poza salą, bo my jeszcze chcemy przystąpić do ostatniej części.

Poproszę pana senatora Skorupę o zabranie głosu.

Proszę bardzo.

Senator Tadeusz Skorupa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Oświadczenie to skierowane jest do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka.

Szanowny Panie Ministrze!

Jeśli chodzi o międzynarodowy transport kolejowy, a konkretnie stację kolejową Podczerwone, to gdyby dzisiaj jeszcze istniała, byłoby to czwarte tego rodzaju miejsce między Polską a Słowacją. Trzy pozostałe to Łupków w Bieszczadach, Muszyna na Sądecczyźnie i Zwardoń w Beskidzie Żywieckim. Jednocześnie Podczerwone byłoby stacją graniczną, tak jak było jeszcze po zakończeniu drugiej wojny światowej. Komunikacja kolejowa przez granicę zakończyła się tuż po zakończeniu drugiej wojny światowej, zaś tor z Podczerwonego do Suchej Hory, obecnie to Słowacja, został zlikwidowany bodajże w roku 1965, na odcinku Nowy Targ – Podczerwone pociągi pasażerskie jeździły do roku 1981, a towarowe o siedem lat dłużej. W roku 1991, a więc już po przemianach ustrojowych, linia ta ostatecznie przestała istnieć. Myślę, że obecnie jest dla wszystkich oczywiste, że likwi-

(senator T. Skorupa)

dacja linii kolejowej Nowy Targ – Podczerwone była nieprzemyślana, pochopna i w efekcie błędna, co potwierdzają eksperci z zakresu transportu. W każdym razie nikt z moich rozmówców tej decyzji nie chwalił.

Panie Ministrze, i dla Polski, i dla Słowacji uruchomienie czy – nazywając rzecz po imieniu – odbudowanie linii kolejowej Nowy Targ – Podczerwone i dalej na Słowację jest sprawą strategiczną z punktu widzenia europejskiego tranzytu przez oba kraje, rozwoju turystyki polsko-słowackiej na polsko-słowackim Podtatrze. Oczywiście dodać należy, że brak tej inwestycji może zasadniczo ograniczyć pozyskiwanie środków unijnych na rozwój małopolskiej komunikacji kolejowej oraz na przykład przebudowę obiektów stacji PKP Nowy Targ i PKP Zakopane, co podkreślają eksperci z obu krajów. I co najważniejsze jest to potrzeba, którą popierają politycy obu krajów. Jak oceniam, już dawno nie było tak dobrej atmosfery dla tej inwestycji.

Apeluję zatem do pana ministra o zrobienie poważnych analiz i przygotowanie do uruchomienia takich działań, aby już w ramach najbliższego budżetu znalazły się środki na rozpoczęcie inwestycji, przynajmniej w zakresie planistycznym. Dodatkowo należy też rozpocząć poważne konsultacje ze stroną słowacką, co prawdopodobnie spotka się z przyjaznym odzewem naszych południowych sąsiadów.

Oświadczenie zostało podpisane przez senatorów: Tadeusza Skorupę, Macieja Klimę, Zbigniewa Cichonia, Stanisława Koguta i Piotra Juliusza Andrzejewskiego. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.
Pan senator Piotrowicz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Piotrowicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Oświadczenie swoje kieruję do ministra finansów pana Jana Vincenta-Rostowskiego oraz ministra sprawiedliwości pana Zbigniewa Cwiąkałskiego.

Szanowni Panowie Ministrowie!

Wielu obywateli Polski jest obecnie posiadaczami wyemitowanych przed drugą wojną światową przez rząd RP obligacji Skarbu Państwa. Przez wiele lat uważano je za bezwartościowe, nawet sądy powszechne uznawały oparte na nich roszczenia za niemożliwe do dochodzenia, bo przedawnione. Na gruncie obowiązującego prawa również brakowało regulacji dopuszczającej waloryzację tego typu zobowiązań. Sytuację prawną

zmienił dopiero Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 24 kwietnia 2007 r. orzekł, iż art. 12 ust. 1 nowelizacji kodeksu cywilnego z lipca 1990 r. zabraniająca dokonywania waloryzacji sądowej zobowiązań pieniężnych powstałych przed 30 października 1950 r. jest niezgodny z konstytucją. Trybunał Konstytucyjny uznał, że przedwojenne obligacje nie zostały pozbawione wartości i wyznaczył na dzień 11 maja 2008 ostateczną datę, do której powinny zostać stworzone zasady ustalenia aktualnej wartości długów z obligacji przedwojennych. Jak dotąd przepisy prawne w tej sprawie nie powstały. Tymczasem wiele osób posiadających przedwojenne obligacje nie jest w stanie oszacować wartości posiadanych walorów. Z tego względu zdaniem wielu pokrzywdzonych obywateli Skarb Państwa powinien ze swoich zobowiązań wynikających z udzielonych mu przez obywateli pożyczek wywiązać się oraz zrekompensować stratę, jaką ponieśli, nie mogąc przez dziesiątki lat odzyskać należnej własności. Wydaje się w pełni uzasadnione oczekiwanie, iż przeliczenie wartości obligacji powinno zostać dokonane w taki sposób, aby obecna wartość była zbliżona do ich wartości z dnia emisji, biorąc pod uwagę zmianę siły nabywczej pieniądza.

Mając na względzie opisane fakty, kieruję do pana ministra finansów oraz pana ministra sprawiedliwości pytanie: czy w tych resortach prowadzone są prace na projektami rozwiązań prawnych, które zastąpią przepisy uznane przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z konstytucją? Pragnę również poznać stanowisko, zarówno Ministerstwa Finansów, jak i Ministerstwa Sprawiedliwości, w sprawie sposobu ustalenia zasad wyceny wartości przedwojennych obligacji oraz przewidywanego czasu i trybu ich dochodzenia. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.
Pan senator Andrzejewski, proszę.

Senator Piotr Andrzejewski:

Oświadczenie swoje kieruję do pani wicemarszałek Senatu Krystyny Bochenek.

W związku z tym, że pani marszałek wyraziła swoją dezaprobatę i poczuła się urażona tym, iż w swoim wystąpieniu, skierowanym na podstawie art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu do przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Witolda Kołodziejskiego, spytałem o zakres kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w kwestii jej wpływu na zachowanie właściwych proporcji, pod kątem misyjnym, w programach radiofonii i telewizji co do audycji poświęconych językowi ojczystemu, jego historii i kulturze,

(senator P. Andrzejewski)

a także o możliwość bezpośredniego oddziaływania na umieszczanie tych audycji w programach radia i telewizji na kierunkach misyjnych, o których pani marszałek poprzednio wspominała w swych opiniach, stwierdzam, iż moje pytanie o kompetencje Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nie było skierowane ani przeciwko intencjom, ani przeciwko osobie pani marszałek.

Wyrażam ubolewanie z tego powodu, że wywołało to u niej takie odczucia, bo nie miałem zamiaru się do tego przyczynić. Dziękuję.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

I pan senator Gruszka, proszę bardzo.

Senator Tadeusz Gruszka:

Dziękuję bardzo.

Moje oświadczenie skierowane jest do ministra spraw zagranicznych pana Radosława Sikorskiego.

Sytuacja Tybetańczyków, traktowanych od wielu miesięcy w sposób szczególnie brutalny przez władze Chińskiej Republiki Ludowej, nie uległa poprawie, mimo wysłanych krytycznych uwag z wielu stolic Europy, w tym z Warszawy. Czy w takiej sytuacji rząd planuje wysłanie oficjalnej delegacji na uroczystość otwarcia Olimpiady Pekin 2008? Kto w takiej delegacji weźmie udział?

Drugie moje oświadczenie skierowane jest do ministra spraw wewnętrznych pana Grzegorza Schetyny.

Szanowny Panie Ministrze!

Z informacji udzielonej przez sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji pana Tomasza Siemoniaka dowiedziałem się, że w gronie dwunastu miast i ośrodków mających zostać obszarami metropolitalnymi nie uwzględniono aglomeracji rybnickiej. Aglomerację tę zamieszkuje ponad sześćset siedemdziesiąt tysięcy mieszkańców, co daje jej drugie miejsce w województwie śląskim i dziesiąte w Polsce. Aglomeracja rybnicka posiada silną pozycję gospodarczą i wysoką atrakcyjność inwestycyjną. Obszar aglomeracji jest zwarty oraz charakteryzuje się wysokim poziomem urbanizacji. Współpraca miast i gmin w ramach związku subregionu zachodniego z siedzibą w Rybniku układa się wzorowo.

Te czynniki w pełni predysponują aglomerację rybnicką do tego, aby została uwzględniona w tak zwanej ustawie metropolitalnej, o co niniejszym serdecznie proszę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Cichoń, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Cichoń:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pragnę wystąpić z dwoma oświadczeniami.

Pierwsze z nich kieruję do ministra Skarbu Państwa. Ma ono związek z ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji, w której przewidziano bardzo krótkie terminy na realizację przez pracowników prawa do nabycia nieodpłatnie akcji. Ten problem był już niejednokrotnie poruszany. Poprzedni minister skarbu państwa w korespondencji z pracownikami, choćby Tarnowskich Azotów, wspominał o tym, że ma być inicjatywa ustawodawcza zmierzająca do przedłużenia terminu na zrealizowanie nabycia nieodpłatnie akcji, zwłaszcza przez osoby, które są spadkobiercami osób uprawnionych. Wiadomo, że procedura ustalenia spadkobierców troszeczkę trwa, w związku z czym wiele osób nie było w stanie w krótkim terminie, przewidzianym w art. 38 ust. 2 tej ustawy, zrealizować tego uprawnienia. Dlatego kieruję następujące zapytanie do ministra skarbu: na jakim etapie są działania zmierzające do inicjatywy ustawodawczej, aby przedłużyć termin realizacji prawa do nieodpłatnego nabycia akcji. To jest jedno.

I drugie. Pragnę zwrócić się do ministra obrony narodowej w kwestii bardzo ważkiej dla Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie, unikalnej placówki w skali i Polski, a wręcz Europy, jeżeli chodzi o zbiory różnego rodzaju samolotów i ilustrację historii polskiego lotnictwa. Muzeum to ubiega się o nabycie sąsiadującego z nim terenu, mającego powierzchnię około 3 ha, który jest niezbędny dla poszerzenia ekspozycji. Jest to w dodatku teren, na którym znajdują się pozostałości trzech zabytkowych, najstarszych w Polsce hangarów, stanowiących przykład architektury lotniczej, która jest warta ochrony.

Niestety, mimo zapewnień ze strony poprzedniego ministra, że te starania będą uwieńczone sukcesem, bowiem nieruchomość znajduje się w posiadaniu Agencji Mienia Wojskowego, do tej pory prawie nic w tej sprawie nie uczyniono. Obecnie jest też ogromne ryzyko, że agencja zbędzie tę nieruchomość na jakieś cele merkantylne, pod realizację zabudowy czy to mieszkaniowej, czy komercyjnej, zwłaszcza że nieruchomość ta jest usytuowana w bardzo atrakcyjnym miejscu Krakowa. Byłaby to niepowetowana strata dla muzeum, które pełni bardzo ważką funkcję.

Dlatego apeluję do pana ministra, by jako osoba mająca nadzór nad Agencją Mienia Wojskowego zechciał spowodować, aby działka została przekazana na własność muzeum i służyła realizacji jego celów. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.

Informuję, że protokół piętnastego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom

w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, w pokoju nr 255.

Zamykam piętnaste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji. Dziękuję bardzo.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 11 minut 01)

Wyniki głosowań

	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
1 Ł.M. Abgarowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 M. Adamczak	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
3 P.Ł. Andrzejewski	+	-	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
4 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
5 M. Augustyn	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
6 G.P. Banaś	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	?	?
7 R.J. Bender	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
8 J. Bergier	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
9 S. Bisztyga	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
10 P.J. Błaszczyk	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
11 K. Bochenek	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
12 B.M. Borusewicz	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	-	?	-	+	+	+
13 B. Borys-Damięcka	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
14 J.M. Chróścikowski	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
15 Z.J. Cichoń	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	?
16 L. Cichosz	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 W. Cimoszewicz	-	+	-	-	?	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	?	+	-	+	+	+
18 G. Czelej	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19 W. Dajczak	.	.	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
20 W.J. Dobkowski	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
21 J. Dobrzyński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
22 J. Duda	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
23 J. Fetlińska	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
24 P.K. Głowski	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
25 S. Gogacz	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
26 S.A. Gorczyca	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
28 H. Górski	+	-	+	-	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
29 M.T. Grubski	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
30 P.A. Gruszczyński	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
31 T.J. Gruszka	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
32 A.S. Grzyb	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
33 W.L. Idczak	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
34 S.A. Iwan	?	?	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
35 K. Jaworski	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
36 S. Jurcewicz	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
37 P.M. Kaleta	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
38 S. Karczewski	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
39 L. Kieres	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
40 K.M. Kleina	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
41 M. Klima	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
42 P. Klimowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
43 R. Knosala	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
44 S. Kogut	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
45 M. Konopka	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
46 B.J. Korfanty	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
47 S. Kowalski	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
48 N.J. Krajczy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
49 W.J. Kraska	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
50 K. Kwiatkowski	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
51 R.E. Ludwiczuk	-	+	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
52 K. Majkowski	+	-	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
53 A. Massalski	+	-	+	-	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	26	27	28	29	30	31	32	33
1 Ł.M. Abgarowicz	.	.	.	.	.	.	.	.
2 M. Adamczak	+	+	+	+	+	+	+	+
3 P.Ł. Andrzejewski	+	+	?	+	+	-	.	+
4 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	-	+	+	-	+	+
5 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	+
6 G.P. Banaś	+	+	-	+	+	-	+	.
7 R.J. Bender	+	+	-	+	+	-	+	+
8 J. Bergier	+	+	+	+	+	+	+	+
9 S. Bisztyga	+	+	+	+	+	+	+	+
10 P.J. Błaszczuk	+	+	-	+	+	?	+	+
11 K. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+
12 B.M. Borusewicz	+	+	+	+	+	+	+	+
13 B. Borys-Damięcka	+	+	+	+	+	+	+	+
14 J.M. Chróścikowski	+	+	-	+	+	-	+	+
15 Z.J. Cichoń	+	+	?	+	+	-	+	+
16 L. Cichosz	+	+	?	+	+	-	+	+
17 W. Cimoszewicz	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czelej	.	.	.	.	.	.	.	.
19 W. Dajczak	+	+	?	+	+	-	+	+
20 W.J. Dobkowski	+	+	-	+	+	-	+	+
21 J. Dobrzyński	.	.	.	.	.	.	.	.
22 J. Duda	+	+	+	+	+	+	+	+
23 J. Fetlińska	+	+	?	+	+	-	+	+
24 P.K. Głowski	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S. Gogacz	+	+	?	+	+	-	+	+
26 S.A. Gorczyca	+	+	+	+	+	+	.	.
27 R.J. Górecki	.	.	.	.	.	.	.	.
28 H. Górski	+	+	?	+	+	-	+	+
29 M.T. Grubski	+	+	+	+	+	+	+	+
30 P.A. Gruszczyński	+	+	+	+	+	+	+	+
31 T.J. Gruszka	+	+	?	+	+	-	+	+
32 A.S. Grzyb	+	+	+	+	+	+	+	+
33 W.L. Idczak	+	+	-	+	+	-	+	+
34 S.A. Iwan	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jaworski	+	+	?	+	+	-	+	+
36 S. Jurcewicz	+	+	+	+	+	+	+	+
37 P.M. Kaleta	+	+	-	+	+	-	+	+
38 S. Karczewski	+	+	?	+	+	-	+	+
39 L. Kieres	.	.	.	.	.	.	.	.
40 K.M. Kleina	+	+	+	+	+	+	+	+
41 M. Klima	+	+	?	+	+	-	+	+
42 P. Klimowicz	.	.	.	.	.	.	.	.
43 R. Knosala	+	+	+	+	+	+	+	+
44 S. Kogut	+	+	-	+	+	-	+	+
45 M. Konopka	+	+	+	+	+	+	+	+
46 B.J. Korfanty	+	+	?	+	+	-	+	+
47 S. Kowalski	+	+	+	+	+	+	+	+
48 N.J. Krajczy	.	.	.	.	.	.	.	.
49 W.J. Kraska	+	+	-	+	+	-	+	+
50 K. Kwiatkowski	+	+	+	+	+	+	+	+
51 R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	+
52 K. Majkowski	+	+	-	+	+	-	+	+
53 A. Massalski	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 15. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego

Oświadczenie skierowane do generalnego inspektora ochrony danych osobowych Michała Serzyckiego oraz do rzecznika praw obywatelskich Janusza Kochanowskiego

W trakcie dyżurów senatorskich wielokrotnie alarmowano mnie w sprawie problemu przepisów ograniczających swobodny dostęp do pracy. Sprawa dotyczy publikowania w trakcie procesu rekrutacji danych osobowych na stronach urzędów administracji publicznej. Zgodnie z art. 47 Konstytucji RP każdy ma prawo do ochrony życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym, a właśnie ten zapis jest naruszany.

Na stronach urzędów w Biuletynie Informacji Publicznej publikowane są dane osobowe wszystkich kandydatów do pracy, którzy spełnili warunki formalne przedstawione w ogłoszeniu. Nie jest to jednak równoznaczne z zatrudnieniem, ponieważ to dopiero pierwsza część procesu rekrutacyjnego. Nietrudno sobie wyobrazić, jak przykre konsekwencje mogą spotkać osobę, która pozostaje w stosunku pracy i chce polepszyć swoją pozycję poprzez pozyskanie nowej posady, ale niestety przegrywa konkurs, a dotychczasowy pracodawca o wszystkim dowiaduje się ze strony internetowej.

Poprzez publikację danych osobowych nabór na stanowiska urzędnicze często jest w praktyce ograniczany do osób bezrobotnych i absolwentów, a należy pamiętać, że są to w większości stanowiska dla wysokokwalifikowanych specjalistów.

Na koniec procesu rekrutacyjnego urzędy podają w Biuletynie Informacji Publicznej informację o rozstrzygnięciu konkursu. Zgodnie z art. 3c ustawy o pracownikach samorządowych sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów na stanowisko urzędnicze. Protokół zawiera w szczególności: określenie stanowiska urzędniczego, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż pięciu najlepszych kandydatów uszeregowane według spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze.

W praktyce wielokrotnie urzędy zamieszczają dane wszystkich ubiegających się o pracę wraz z przyznanymi punktami uzyskanymi w trakcie procesu rekrutacji. Problem jest szczególnie dotkliwy w mniejszych miastach i gminach w sytuacji, gdy ubiegająca się o stanowisko urzędnicze osoba nie zostanie zatrudniona, a dodatkowo uzyska słabą ocenę. Wtedy jest narażona na kpiny, ma również problemy z zatrudnieniem się w innym miejscu, ponieważ potencjalny pracodawca wie o słabym wyniku w trakcie rekrutacji do urzędu.

Za zasadne uważam publikowanie danych osoby, która wygrała nabór i będzie zatrudniona w urzędzie administracji publicznej, jednak upublicznianie danych wszystkich kandydatów i ocen pozyskanych w trakcie procesu rekrutacji budzi wątpliwości.

W związku z przedstawionymi zagadnieniami zwracam się do Pana z prośbą o wyjaśnienie, czy nie dochodzi w tej sytuacji do łamania jednego z podstawowych praw człowieka, prawa do pracy.

Krzysztof Kwiatkowski
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Swego czasu dowiedzieliśmy się, że premier naszego kraju nie posiada własnego rachunku bankowego. Informacja ta obiegła cały świat, a jedna z telewizji amerykańskich skomentowała tę sprawę, stwierdzając, że to nieprawdopodobne, gdyż w Stanach Zjednoczonych, jeśli nie posiada się karty kredytowej, „nie istnieje się”, a karta płatnicza spełnia podobną funkcję jak nasz dowód osobisty. Jednak po głębszym zastanowieniu się nad świadomym czy też nieświadomym wyborem poprzedniego premiera można dojść do wniosku, że działanie takie uchroniło go przed negatywnymi doświadczeniami związanymi z pułapkami bankowymi i nieuczciwymi praktykami, jakie banki stosują wobec swoich klientów.

Jednym z przykładów owych pułapek może być sprawa ubezpieczenia karty płatniczej na wypadek jej utraty. Ubezpieczenie takie z reguły jest płatne, a opłata jest niezależna od opłaty miesięcznej za korzystanie z rachunku bankowego. Banki wprowadziły również inne rodzaje ubezpieczeń dla posiadaczy kart płatniczych. Może to być ubezpieczenie na wypadek śmierci kredytobiorcy, ubezpieczenie kosztów leczenia za granicą i wiele innych. Klienci bardzo często nie zdają sobie sprawy z tego, jakimi ubezpieczeniami są objęci, i nawet jeśli zaistnieje sytuacja uprawniająca do odszkodowania, nie zwracają się po nie do ubezpieczyciela. Co więcej, często owe ubezpieczenia są obligatoryjne i klient nie może z nich zrezygnować.

Każdy bank posiada swój cennik opłat i prowizji za poszczególne czynności bankowe, jednak duża liczba oferowanych tam produktów sprawia, że klient nie ma możliwości, by realnie ocenić, za co płaci i jakie uprawnienia mu przysługują.

Innym negatywnym przykładem nieuczciwych praktyk jest, moim zdaniem, obligatoryjna opłata za wydanie samej karty płatniczej. Dlaczego klient płaci za używanie karty, skoro ponosi już koszt korzystania z rachunku bankowego?

Pytanie, które kieruję do pana ministra, jest następujące: czy nie można by zmienić przepisów dotyczących nadzoru nad rynkiem finansowym w taki sposób, aby banki były zmuszone do wprowadzenia czytelnego systemu opłat za oferowane usługi? Innymi słowy, czy nie można by zobligować banków do wprowadzenia tak zwanego pakietu minimalnego, w którym ubezpieczenie karty płatniczej, jej wydanie i korzystanie z rachunku bankowego objęte byłoby jedną opłatą, a klient sam byłby w stanie ocenić i porównać tę ofertę z ofertami innych banków? Obecnie sytuacja wygląda bowiem tak, że oceny ofert bankowych mogą dokonać jedynie wyspecjalizowani analitycy finansowi.

Krzysztof Kwiatkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Bogdana Klicha

Współczesny świat wymaga przesyłu towaru różnymi środkami transportu. Coraz większe znaczenie ma transport lotniczy typu cargo. W Polsce nie ma jednak lotniska przystosowanego do obsługi ruchu towarowego. Ze względu na swoje położenie geograficzne najlepszą lokalizacją byłoby lotnisko w Łasku, położone w centrum Polski, bezpośrednio przy drodze ekspresowej S8 Wrocław–Warszawa, w odległości 40 km od skrzyżowania transeuropejskich autostrad A1 i A2, w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowej Śląsk–Porty oraz węzła kolejowego Łódź Olechów, będące bezpośrednim zapleczem drugiego co do wielkości miasta w Polsce, Łodzi, leżącego w dynamicznie rozwijającej się strefie ekonomicznej.

Argumentem przemawiającym za wykorzystaniem lotniska w Łasku również do celów cywilnych, czyli za połączeniem w tym obiekcie funkcji wojskowych i cywilnych, jest kompletne wyposażenie lotniska we wszystkie niezbędne urządzenia infrastrukturalne i nawigacyjne pozwalające na dokonywanie operacji lotniczych w ciągu dziesięciu minut, zarówno w dzień, jak i w nocy.

W planach regionalnego i lokalnego samorządu znajduje się budowa urządzeń obsługujących ruch towarowy lotniska poza jego terenem obecnie wykorzystywanym do celów wojskowych.

Przykłady wielu lotnisk na świecie wykorzystywanych równocześnie jako lotniska o charakterze i wojskowym, i cywilnym potwierdzają, że taka współpraca jest nie tylko możliwa, ale i szczególnie korzystna dla wszystkich stron tego porozumienia.

W związku z przyjęciem przez polski parlament ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa, o Agencji Mienia Wojskowego oraz o zmianie niektórych innych ustaw, która umożliwia podjęcie takiej decyzji, składamy do Pana Ministra wnioski o wystąpienie do Kwatery Głównej NATO z prośbą o zgodę na użytkowanie lotniska także do celów cywilnych.

Krzysztof Kwiatkowski
Andrzej Owczarek
Marek Trzeciński
Maciej Grubski

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sportu i turystyki Mirosława Drzewieckiego

Z najwyższym niepokojem obserwuję działalność Polskiego Związku Piłki Nożnej, w tym szczególnie Komisji Odwoławczej do spraw Licencji, która w ostatnim czasie obradowała już cztery razy, a wynikiem tych spotkań są sprzeczne decyzje.

Najbardziej ucierpiał na tym Klub Sportowy Widzew Łódź, który w krótkim czasie po raz drugi został zdegradowany do drugiej ligi. Po odmówieniu Polonii Bytom licencji Widzew Łódź miał szansę utrzymania się w ekstraklasie, a wtedy zostałby zdegradowany tylko do pierwszej ligi. Niestety z powodu decyzji Komisji Odwoławczej do spraw Licencji łódzki klub rozpocznie sezon w drugiej lidze.

Działania Polskiego Związku Piłki Nożnej szkodzą klubowi, najbardziej jednak godzą w tysiące kibiców łódzkiej drużyny, u których wydawanie w krótkim czasie sprzecznych decyzji powoduje rozżalenie i frustrację.

Warto podkreślić, że eliminowanie drużyn przy zielonym stoliku jest naruszeniem podstawowej zasady światowego sportu – zasady fair play.

To już najwyższa pora, by ukrócić ten proceder. Nie można pozwolić, aby Polski Związek Piłki Nożnej nadal drwił z kibiców najpopularniejszej w Polsce dyscypliny sportowej. Pora skończyć z „piłkarskim pokerem”, w który gra Polski Związek Piłki Nożnej.

Zwracam się zatem do Pana Ministra z zapytaniem, jakie zamierza pan jako minister nadzorujący działalność stowarzyszeń i klubów sportowych podjąć działania w tym zakresie.

Krzysztof Kwiatkowski
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Szanowna Pani Minister!

Wobec planów resortu zdrowia związanych z reformą Narodowego Funduszu Zdrowia, w wyniku której śląski oddział NFZ przejmie dotychczasowy oddział łódzki i będzie nim zarządzał, to znaczy decydował o kontraktach, wysokości stawek oraz dostępie do usług medycznych mieszkańców drugiego co do wielkości miasta w Polsce, czyli Łodzi, zwracam się do Pani Minister z tymi oto pytaniami.

Jakie związki czy też podobieństwa występują między regionem śląskim a łódzkim, które sugerują wprowadzenie proponowanych przez Ministerstwo Zdrowia zmian? Ja takowych nie byłem w stanie znaleźć.

Czy projektując utworzenie wielkich funduszy w miejsce dotychczas działających, wzięła Pani pod uwagę charakter przemysłu występującego na terenie Śląska i Łodzi, który w konsekwencji wpływa na specyfikę i odmienność świadczonych tam usług medycznych?

Będę wdzięczny za pełne i wyczerpujące wyjaśnienie poruszonych spraw.

Krzysztof Kwiatkowski

Oświadczenie złożone przez senatorów Krzysztofa Kwiatkowskiego i Macieja Grubskiego

Oświadczenie skierowane do głównego inspektora pracy Bożeny Borys-Szopy

Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi obecnie wynajmuje pomieszczenia biurowe na potrzeby funkcjonowania siedziby urzędu w budynku firmy Polconfex zlokalizowanym w Łodzi przy Alei Kościuszki 123.

Inspekcja pracy podejmowała działania zmierzające do pozyskania lokalu na własność z przeznaczeniem na działalność biurową Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, współpracując z Wydziałem Gospodarowania Majątkiem Urzędu Miasta Łodzi oraz z urzędem wojewódzkim. Oferty nieruchomości zaproponowane przez wymienione urzędy powodowałyby konieczność ponoszenia ogromnych, wieloletnich nakładów finansowych ze względu na zły stan techniczny oraz nie spełniały wymogów lokalizacyjnych.

Pozyskanie siedziby, która będzie własnością Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, tym samym własnością Skarbu Państwa, przyniesie wiele korzyści społecznych i finansowych.

Inspekcja pracy została powołana w celu prowadzenia działań zmierzających do nadzoru nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy. Urząd tej rangi powinien być dostępny dla szerokiego grona społeczeństwa – nie wyłączając osób niepełnosprawnych – stąd jego lokalizacja w centrum miasta jest jak najbardziej uzasadniona, a nowoczesne rozwiązania architektoniczne powinny ułatwiać kontakt z petentami.

Koszty związane z wynajmem pomieszczeń biurowych dla PIP w Łodzi stanowią znaczną pozycję w wydatkach budżetu państwa, w ramach budżetu Państwowej Inspekcji Pracy, ponieważ rocznie sięgają blisko 500 tysięcy zł i z roku na rok są coraz wyższe. Fakt ten przemawia za jak najszybszą inwestycją w zakup nieruchomości, która stanowiłaby siedzibę inspekcji w Łodzi.

Biorąc to pod uwagę, inspektorat pracy w Łodzi od dłuższego czasu poszukiwał nieruchomości, najlepiej z przystosowanym do potrzeb inspektoratu budynkiem, o czym pisaliśmy na wstępie. W ostatnim czasie pojawiła się możliwość zakupu budynku w pełni odpowiadającego potrzebom inspektoratu. Znajduje się on w centrum Łodzi, przy ulicy Kopcińskiego. Ta propozycja budynku spełnia wszystkie potrzeby i oczekiwania. Budynek ma potrzebną powierzchnię biurową, około 1800–2000 m², posiada własny parking i dobre połączenia w ramach miejskiej komunikacji publicznej, jest dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz sąsiaduje z innymi instytucjami publicznymi, które obsługują znaczną liczbę petentów, między innymi z Sądem Rejonowym dla Łodzi Widzewa (wydziały cywilne i rodzinne) oraz oddziałem w Łodzi Narodowego Funduszu Zdrowia.

Biorąc to pod uwagę, a także obecną fatalną sytuację lokalową inspektoratu pracy w Łodzi, zwracamy się do Pani Minister, jako kierującej inspekcją, z prośbą o to, żeby w budżecie inspekcji na rok 2009 znalazły się środki na zakup nowej siedziby w Łodzi. Widząc ogromną potrzebę zakupu takiej nieruchomości na siedzibę inspekcji, chociażby z uwagi na to, że zmniejszy to wydatki na utrzymanie biura o około 60% rocznie i spowoduje, że te środki budżetowe będzie można przeznaczyć na inne niezbędne cele, oczywiście nie chcemy sami wskazywać lokalizacji. Może w międzyczasie pojawią się kolejne spełniające wspomniane wymagania.

Niewątpliwie jest to, że łódzka inspekcja pracy potrzebuje jak najszybciej nowej siedziby na miarę potrzeb i oczekiwań pracowników oraz petentów tej instytucji.

Maciej Grubski
senator RP

Krzysztof Kwiatkowski
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatorów Krzysztofa Kwiatkowskiego i Macieja Grubskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki Waldemara Pawłaka

Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi obecnie wynajmuje pomieszczenia biurowe na potrzeby funkcjonowania siedziby urzędu w budynku firmy Polconfex zlokalizowanym w Łodzi przy Alei Kościuszki 123.

Inspekcja pracy podejmowała działania zmierzające do pozyskania lokalu na własność z przeznaczeniem na działalność biurową Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, współpracując z Wydziałem Gospodarowania Majątkiem Urzędu Miasta Łodzi oraz z urzędem wojewódzkim. Oferty nieruchomości zaproponowane przez wymienione urzędy powodowałyby konieczność poniesienia ogromnych, wieloletnich nakładów finansowych ze względu na zły stan techniczny oraz nie spełniały wymogów lokalizacyjnych.

Pozyskanie siedziby, która będzie własnością Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, tym samym własnością Skarbu Państwa, przyniesie wiele korzyści społecznych i finansowych.

Inspekcja Pracy została powołana w celu prowadzenia działań zmierzających do nadzoru nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy. Urząd tej rangi powinien być dostępny dla szerokiego grona społeczeństwa – nie wyłączając osób niepełnosprawnych – stąd jego lokalizacja w centrum miasta jest jak najbardziej uzasadniona, a nowoczesne rozwiązania architektoniczne powinny ułatwiać możliwość kontaktu z petentami.

Koszty związane z wynajmem pomieszczeń biurowych dla PIP w Łodzi stanowią znaczną pozycję w wydatkach budżetu państwa, w ramach budżetu Państwowej Inspekcji Pracy, ponieważ rocznie sięgają blisko 500 tysięcy zł i z roku na rok są coraz wyższe. Fakt ten przemawia za jak najszybszą inwestycją w zakup nieruchomości, która stanowiłaby siedzibę inspekcji w Łodzi.

Biorąc to pod uwagę, inspektorat pracy w Łodzi od dłuższego czasu poszukiwał nieruchomości, najlepiej z przystosowanym do potrzeb inspektoratu budynkiem, o czym pisaliśmy na wstępie. W ostatnim czasie pojawiła się możliwość zakupu budynku w pełni odpowiadającego potrzebom inspektoratu. Znajduje się on w centrum Łodzi, przy ulicy Kopcińskiego. Ta propozycja budynku spełnia wszystkie potrzeby i oczekiwania. Budynek dysponuje potrzebną powierzchnią biurową, około 1800–2000 m², posiada własny parking i dobre połączenia w ramach miejskiej komunikacji publicznej, jest dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz sąsiaduje z innymi instytucjami publicznymi, które obsługują znaczną liczbę petentów, między innymi z Sądem Rejonowym dla Łodzi Widzewa (wydziały cywilne i rodzinne) oraz oddziałem w Łodzi Narodowego Funduszu Zdrowia.

Biorąc to pod uwagę, a także obecną fatalną sytuację lokalową inspektoratu pracy w Łodzi, zwracamy się do Pana Premiera, jako nadzorującego inspekcję, z prośbą o umieszczenie w projekcie budżetu inspekcji na rok 2009 środków na zakup nowej siedziby w Łodzi. Widząc ogromną potrzebę zakupu takiej nieruchomości na siedzibę inspekcji, chociażby z uwagi na to, że zmniejszy to wydatki na utrzymanie biura o około 60% rocznie i spowoduje, że te środki budżetowe będzie można przeznaczyć na inne niezbędne cele, oczywiście nie chcemy sami wskazywać lokalizacji. Może w międzyczasie pojawią się kolejne spełniające wspomniane wymogi.

Niewątpliwie jest to, że łódzka inspekcja pracy potrzebuje jak najszybciej nowej siedziby na miarę potrzeb i oczekiwań pracowników oraz petentów tej instytucji.

Maciej Grubski
senator RP
Krzysztof Kwiatkowski
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatorów Krzysztofa Kwiatkowskiego i Macieja Grubskiego

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Podczas drugiego posiedzenia Senatu RP, które odbyło się w dniu 28 listopada 2007 r., złożyliśmy na ręce Pani Minister oświadczenie dotyczące planowanych działań Ministerstwa Zdrowia wobec Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi. W odpowiedzi z dnia 8 stycznia 2008 r., której udzielił, z upoważnienia Pani Minister, pan Andrzej Włodarczyk, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia, zostaliśmy poinformowani, iż ze względu na złożoność sprawy odpowiedź na nasze oświadczenie otrzymamy w innym, bliżej nieokreślonym terminie.

Ze względu na fakt, iż upłynęło osiem miesięcy od dnia złożenia oświadczenia, uprzejmie prosimy Panią Minister o niezwłoczne udzielenie merytorycznej odpowiedzi w sprawie Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki.

Z wyrazami szacunku
Krzysztof Kwiatkowski
Maciej Grubski

Oświadczenie złożone przez senatorów Krzysztofa Kwiatkowskiego i Macieja Grubskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Cwiakalskiego

Bardzo zaniepokoiły nas nieoficjalne informacje oraz doniesienia prasowe na temat planowanej likwidacji Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Brzezinach, przede wszystkim dlatego, że funkcjonuje on bardzo sprawnie, co potwierdzają władze miasta i mieszkańcy objęci właściwością tego sądu.

Przedmiotowy wydział obejmuje swoim działaniem powiat brzeziński oraz gminy Lipce Reymontowskie i Słupię z powiatu skierniewickiego, a także gminę i miasto Koluszki z powiatu łódzkiego wschodniego. Centralne w stosunku do wymienionych gmin położenie sądu w Brzezinach ułatwia mieszkańcom sprawne załatwienie formalności.

Za pozostawieniem Wydziału Ksiąg Wieczystych w Brzezinach przemawiają również takie fakty, jak posiadanie wykwalifikowanej kadry, możliwości wprowadzenia informatycznej księgi wieczystej, możliwość utworzenia sądu pracy, co jest ambicją samorządowców, oraz odpowiednie zaplecze lokalowe.

Nie możemy również pomijać tak istotnej kwestii, jak obserwowany od paru lat wzrost zainteresowania obywateli koniecznością uregulowania stanów prawnych swoich nieruchomości. Ponadto postanowienia ustawy z 7 września 2007 r. o ujawnieniu w księgach wieczystych prawa własności nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego determinują gminy oraz Skarb Państwa do ostatecznego uregulowania stanów prawnych swoich nieruchomości. W Brzezinach jest to szczególnie ważne, gdyż ze względu na przedwojenną wielokulturowość społeczności lokalnej pozostało wiele nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Przeniesienie hipoteki do innego sądu znacznie utrudniłoby i spowolniło realizację tych działań.

Szanowny Panie Ministrze, zwracamy się z uprzejmą prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionych kwestii i jednocześnie apelujemy o pozostawienie w Brzezinach wydziału ksiąg wieczystych.

Z poważaniem
Krzysztof Kwiatkowski
Maciej Grubski

Oświadczenie złożone przez senatora Macieja Grubskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Cwiakalskiego

Zwracam się do Pana Ministra w sprawie, która wzbudziła moje zaniepokojenie oraz poruszyła środowisko łódzkie. Uprzejmie proszę Pana Ministra o zapoznanie się z przedstawioną sprawą oraz wyjaśnienie wszelkich niejasności oraz kwestii, które budzą podejrzenie przekroczenia uprawnień przez prokuratora.

W dniu 15 września 2007 r. prokurator Adam Gierk, oddelegowany do Prokuratury Krajowej, wydał nakaz zatrzymania, a następnie aresztowania na okres trzech miesięcy profesor doktor habilitowanej nauk medycznych Iwony Stelmach – kierownika Oddziału Klinicznego Interny Dziecięcej i Alergologii III Katedry Pediatrii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Na kierowanym przez panią profesor oddziale szpitalnym jako jedynym w regionie leczone są dzieci ciężko chore na mukowiscydozę, niedobory odporności i choroby alergiczne. Aresztowanie pani profesor spowodowało opóźnienia kwalifikacji do przeszczepów płuc u pacjentów, a także opóźnienie w sprowadzeniu leku niezbędnego dla ciężko chorych dzieci. O bezinteresowności i zaangażowaniu pani profesor w pracę oraz o krytycznej sytuacji, w jakiej znalazły się chore dzieci, świadczą listy ich rodziców, które czytałem.

W dniu 5 października 2007 r. decyzją prokuratora Adama Gierka został zatrzymany, a następnie aresztowany mąż pani profesor, dyrektor szpitala imienia Kopernika w Łodzi, doktor habilitowany nauk medycznych Włodzimierz Stelmach. Sprawa dotyczyła działalności firmy „Diagnostyka”, która wykonuje dla szpitala część badań laboratoryjnych. Zastanawiające jest, że działalność firmy „Diagnostyka” nie została zawieszona. Firma ta działa na terenie całego kraju, prywatyzuje laboratoria, wygrywa przetargi, a kwestionowane przez prokuratora „ustawione przetargi” w szpitalu imienia Kopernika w Łodzi nie zostały unieważnione.

Przytoczę pozostałe informacje, które wymagają wyjaśnienia i mogą świadczyć o bezprawnym działaniu prokuratora.

W czasie przesłuchania pana Włodzimierza Stelmacha prokurator Adam Gierk, jak informują zainteresowani, uzależnił uwolnienie jego żony od przyznania się do zarzucanych mu czynów, nawet jeśli ich nie popełnił. Jest to wysoce niemoralne, nieetyczne i świadczy o łamaniu praw człowieka w naszym kraju. Prokurator poprzez mecenasa Wojciecha W., w obecności mecenasów Mariana K. (pełne nazwiska zostały podane w piśmie pani profesor Iwony Stelmach skierowanym do Pana Ministra, którego kserokopia została mi doręczona), przekazał również informację, że oczekuje zeznań obciążających polityków będących posłami obecnej kadencji Sejmu RP. W połowie listopada zaś, po opuszczeniu aresztu przez panią profesor Iwonę Stelmach, prokurator Adam Gierk poprzez mecenasów Włodzimierza W. przekazał jej informację, że jedynym warunkiem uwolnienia męża z aresztu jest złożenie przez niego prawdziwych lub nieprawdziwych zeznań obciążających osoby, które wskaże prokurator. Jeśli tego nie uczyni, będzie uwięziony przez długie lata. Propozycje prokuratora Adama Gierka nie zostały przyjęte.

Doktor habilitowany nauk medycznych Włodzimierz Stelmach był jedyną osobą, która w sprawie dotyczącej firmy „Diagnostyka” przebywała w areszcie ponad sześć miesięcy.

Na polecenie prokuratora Adama Gierka po dwukrotnym przeszukaniu mieszkania państwa Stelmachów przez funkcjonariuszy ABW zostały zabrane wszystkie pieniądze. W domu pozostał syn będący w klasie maturalnej oraz osiemdziesięcioletnia matka po operacji, bez środków do życia.

Pani profesor Iwona Stelmach i jej mąż nie tylko musieli wpłacić ogromne kaucje, ale też wydano im zakaz opuszczania kraju, co utrudnia działalność naukową i kliniczną.

W dniu 19 czerwca 2008 r. na polecenie prokuratora Adama Gierka dwóch uzbrojonych funkcjonariuszy ABW dostarczyło do domu państwa Stelmachów list, który mógł być doręczony przez pocztę. Było to wezwanie pana Stelmacha na badanie lekarskie, które miało być przeprowadzone w terminie siedmiu dni przez lekarza biegłego.

Doktor habilitowany nauk medycznych Włodzimierz Stelmach znany jest od kilkunastu lat w województwie łódzkim jako człowiek bezinteresownie oddany mieszkańcom regionu. To z jego inicjatywy powołano w Łodzi zespół do spraw transplantacji nerek. Od tego czasu wykonano już kilkaset przeszczepów. Kilka lat temu był inicjatorem pierwszego w kraju kompleksowego systemu diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych. Wdrożenie programu w istotny sposób zmniejszyło śmiertelność z powodu zawału mięśnia sercowego na terenie województwa łódzkiego, z poziomu 15% do 3–4%. Rocznie w województwie łódzkim jest leczonych z tego powodu około czterech tysięcy chorych.

Doktor habilitowany nauk medycznych Włodzimierz Stelmach cieszy się zaufaniem środowiska lekarskiego w Łodzi. Poręczenia i opinie o nim napisało wielu profesorów i ludzi cieszących się społecznym za-

ufaniem, w tym profesor Władysław Bartoszewski, który ocenia Włodzimierza Stelmacha jako „wybitnego lekarza i uczciwego człowieka, powszechnie cieszącego się zaufaniem otoczenia”, arcybiskup Władysław Ziółek, doktor Marek Edelman, rektor i kierownicy katedr i klinik Uniwersytetu Medycznego w Łodzi czy Okręgowa Izba Lekarska w Łodzi.

Informacje, które przedstawiłem, wskazują również na polityczny charakter zatrzymania i aresztowania państwa Stelmachów na krótko przed wyborami parlamentarnymi w 2007 r. Działania prokuratora Adama Gierka budzą mój niepokój i dlatego proszę Pana Ministra o zainteresowanie się tą sprawą i nadzór nad śledztwem.

Maciej Grubski

Oświadczenie złożone przez senatora Macieja Grubskiego wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do pełniącego obowiązki generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad Lecha Witeckiego

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad zaplanowała przebudowę drogi krajowej nr 12 (14) na terenie miasta Zduńska Wola. Jak wynika z ustaleń szczegółowych, projekt przebudowy zakłada wykorzystanie istniejącego pasa drogowego bez poszerzeń i wykonanie remontu, którego efektem ma być realizacja tylko jednego pasa ruchu dla każdego kierunku. Plan ten stanowi wyraz nowatorskiej koncepcji, w myśl której „szeroko” nie znaczy „bezpiecznie”. Hołdujący tej filozofii przyjmują, że poruszenie się przez kierujących pojazdami drogą o szerokości większej niż minimalna tworzy warunki do naruszania przepisów ruchu drogowego. W tym konkretnym przypadku zmierza to do wykorzystania z 30 m stanowiących minimalną szerokość drogi kategorii GP zaledwie 7 m na jezdnię oraz 1 m na dwa pobocza o szerokości 0,5 m każde. Niewykorzystane pozostają więc 22 m pasa.

Ustalenie w §7 rozporządzenia ministra transportu i gospodarki morskiej z 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (DzU nr 43, poz. 430) najmniejszej szerokości w liniach rozgraniczających ulicy klasy GP o przekroju jednojezdniowym na poziomie 30 m, jak się wydaje, oparte zostało na racjonalnych przesłankach, w myśl których przestrzeń ruchu optymalizuje jego warunki. Nie trzeba nikogo przekonywać do słuszności takiego podejścia.

Jako że stanowisko prezentowane przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad stanowi wyłom w ugruntowanej praktyce, wymagałoby gruntownego udokumentowania wynikami stosownych badań. Trudno wyobrazić sobie, jakie przesłanki przeczyłyby tezie, że ograniczanie szerokości jezdni na terenie miasta sprzyja blokowaniu drogi, niosąc zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi w warunkach awaryjnych. Ograniczanie szerokości dróg nie jest odpowiednim narzędziem do regulowania porządku ruchu. Dla zainteresowanych nie ulega wątpliwości, że prezentowane przez GDDKiA założenie dyktowane jest przede wszystkim chęcią zminimalizowania kosztów przebudowy drogi. Sermowanie argumentami odwołującymi się do bezpieczeństwa ruchu odbierane jest jako równoznaczne z lekceważeniem lokalnej społeczności.

W opisanym stanie rzeczy zwracamy się o odstąpienie od forsowania przy projektowaniu przebudowy drogi nr 12 (24) koncepcji, która nie znajduje merytorycznego uzasadnienia, a może przyczynić się do powstania znacznych perturbacji w rozwiązaniach komunikacyjnych. Problem dotyczy w szczególności miasta Zduńska Wola, jednak założyć należy, że jego znaczenie ma wymiar ogólnokrajowy.

Maciej Grubski
Marek Trzciniński
Andrzej Owczarek
Krzysztof Kwiatkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Waldemara Kraske

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o interpretację art. 68 ust. 1 oraz ust. 3a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (DzU z 2004 r. nr 261 poz. 2603 z późn. zm.), dotyczącego naliczania bonifikat przy sprzedaży mieszkań i przekształcaniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności.

Sprawa dotyczy sytuacji, w której rada miejska, podejmując uchwałę w sprawie określania zasad nabycia, zbycia i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata, w załączniku do tej uchwały określiła zasady udzielania bonifikat przy sprzedaży mieszkań i przekształcaniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności dla wszystkich zainteresowanych. Jest to przepis generalny, mający zastosowanie do wszystkich osób kupujących lokale komunalne od miasta oraz chcących przekształcić prawo wieczystego użytkowania w prawo własności, który ustala wysokość bonifikaty na 60% i 25% przy sprzedaży mieszkań komunalnych oraz na 99% przy przekształcaniu użytkowania wieczystego w prawo własności dla nieruchomości zabudowanych budynkami lub lokalami mieszkalnymi.

Czy w związku z nowelizacją art. 68 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (DzU z 2004 r. nr 261 poz. 2603 z późn. zm.) dokonaną ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (DzU z 2007 r. nr 173 poz. 1218) uchwaloną przez radę miejską uchwałą, określającą bonifikatę w procentach, zachowuje moc prawną, a bonifikata ustalona w uchwale obowiązuje przy sprzedaży lokali komunalnych i przekształcaniu prawa użytkowania wieczystego, czy też, w związku z nowelizacją art. 68 ust. 3a przywołanej ustawy, rada miejska powinna podjąć oddzielną uchwałę, odnoszącą się do nabywców, określającą wysokość udzielanej bonifikaty?

Czy rada miejska w odrębnej uchwale może ustalić zasady udzielania bonifikat przy sprzedaży mienia komunalnego i przy przekształcaniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, wprowadzając kryterium na przykład dochodowe czy kryterium okresu najmu, bez określania wysokości bonifikaty?

Czy z puli mieszkań komunalnych można tutaj wyodrębnić także mieszkania zakładowe?

Z poważaniem
Waldemar Kraska

Oświadczenie złożone przez senatora Waldemara Kraske

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Radni miasta Ostrołęka zwrócili się do mojego biura senatorskiego z prośbą o podjęcie inicjatywy dotyczącej nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wymieniona inicjatywa zakłada poszerzenie zakresu zwolnień świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszu związków zawodowych poprzez wyłączenie z opodatkowania podatkiem dochodowym bonów, talonów i innych kwitów upoważniających do wymienienia ich na towary i usługi. Zgodnie z ustawą o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych z dnia 4 marca 1994 r. bony wspomagają osoby znajdujące się w trudnych sytuacjach życiowych i materialnych.

Zwracam się do Pana Ministra z zapytaniem, czy prowadzone są w tej chwili w Ministerstwie Finansów prace mające na celu poszerzenie zakresu zwolnień z opodatkowania podatkiem dochodowym wymienionych świadczeń. Jeżeli takie prace nie są prowadzone, to wnoszę o zainteresowanie się tą sprawą i podjęcie konkretnych działań.

Z poważaniem
Waldemar Kraska
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Grzegorza Schetyny

Jak wynika z danych statystycznych, odsetek usług oferowanych przez administrację publiczną w Polsce drogą online jest na relatywnie niskim poziomie. Według badania przeprowadzonego w 2007 r. przez Eurostat w naszym kraju jedynie 25% objętych tym badaniem podstawowych usług z zakresu administracji publicznej petenci mogli załatwić w całości przez internet. Stawia nas to w bardzo niekorzystnym świetle, nie tylko w porównaniu z krajami tak zwanej starej Unii, lecz, co gorsza, także w porównaniu z państwami z ostatnich dwóch rozszerzeń. W rankingu tym wyprzedzamy jedynie Bułgarię, jednocześnie daleko nam do takich państw jak Wielka Brytania (89%), Norwegia (78%), Austria (100%) czy Słowenia (90%), gdzie zdecydowaną większość spraw można już załatwić nie ruszając się z domu. Powyższe dane ukazują ogrom pracy, jaka nas czeka przy budowie nowoczesnej administracji publicznej.

Informatyzacja podmiotów publicznych niezaprzeczalnie jest warunkiem koniecznym do budowy społeczeństwa informacyjnego. Stymuluje także rozwój opartej na wiedzy, nowoczesnej i konkurencyjnej gospodarki. Dzięki urzeczywistnieniu założeń Strategii Lizbońskiej jest istotnym krokiem w kierunku osiągnięcia znaczącej pozycji na arenie międzynarodowej. Stopień zainformatyzowania administracji publicznej będzie determinował jej sprawne działania, pozyskiwanie i przetwarzanie informacji, co oczywiście przełoży się na poprawę jakości życia obywateli, szybszy i pełniejszy dostęp do informacji, zmniejszenie obciążeń biurokratycznych, ograniczenie korupcji, skuteczniejszą walkę z przestępczością i innymi niekorzystnymi zjawiskami. Mając na uwadze stopień zapóźnienia w przedmiocie informatyzacji podmiotów administracji publicznej w Polsce, uważam za konieczne nadanie tym zagadnieniom znaczenia priorytetowego.

Zgodnie z Planem Informatyzacji Państwa na lata 2007–2010, przyjętym jako załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 2007 r., DzU nr 61 poz. 415, z końcem roku mija termin realizacji pierwszego etapu wdrożenia ponadsektorowego projektu informatycznego e-PUAP, to jest Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej. Założeniem projektu na tym etapie jest stworzenie podwalin, a więc opracowanie standardów, stworzenie podstawowej infrastruktury pod budowę jednolitego systemu obsługującego zadania realizowane przez podmioty administracji publicznej na rzecz obywateli i przedsiębiorców.

Na stronie internetowej projektu można wyczytać, że częściowo został on już uruchomiony. Dane statystyczne z 19 maja bieżącego roku mówią między innymi, że jest prawie pięć tysięcy założonych kont i ponad półtora tysiąca skonfigurowanych skrzynek podawczych. Niespełna miesiąc później było już ponad sześć tysięcy założonych kont oraz ponad dwa tysiące skrzynek podawczych.

Kierując się przekonaniem, że dopełnienie terminów wskazanych w Planie Informatyzacji Państwa jest pewnym minimum, które należy zapewnić w celu dogonienia najbardziej rozwiniętych pod tym względem krajów, sądzę, że nieuniknione jest postawienie następujących pytań. Na ile realne jest zakończenie wdrażania pierwszego etapu e-PUAP w zakreślonym do końca roku terminie? Czy w założeniach wdrożeniowych pierwszego etapu e-PUAP określona została minimalna liczba kont i skrzynek podawczych, która pozwalałaby na konstatację, że wdrożenie pierwszego etapu platformy zostało zrealizowane? Czy jak dotąd pojawiały się sygnały pozwalające powziąć obawy o terminowaną realizację e-PUAP2, stanowiącego kontynuację przywoływanego wcześniej programu?

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Pragnę zwrócić uwagę Pana Ministra na podnoszony ostatnio coraz częściej problem braku realnej możliwości wytwarzania i sprzedawania wyrobów winiarskich przez krajowe winnice prowadzone w ramach niewielkich rodzinnych gospodarstw.

Przeobrażenia dokonujące się na terenach rolniczych spowodowały zainteresowanie się wielu rolników zakładaniem winnic i wyrabianiem własnego wina, między innymi, jako alternatywy dla mniej opłacalnych upraw. Istnieje wiele przykładów potwierdzających fakt, że na znacznym obszarze naszego kraju występują warunki sprzyjające uprawom winorośli, można tu wspomnieć o obecnie funkcjonujących winnicach, a także odwołać się do danych historycznych, z których wynika bezspornie, że tereny południowo-zachodniej Polski posiadają tradycje wyrobu wina kultywowane niekiedy nawet od średniowiecza, choć niestety zaniechane w ostatnim stuleciu.

Obowiązujące obecnie regulacje prawne nie przystają do realiów na powrót rozwijającego się w Polsce rynku wyrobów winiarskich. Wskazać w tym miejscu należy przede wszystkim ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrotie tymi wyrobami i organizacji rynku wina oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym. W myśl zawartych tam przepisów praktycznie każdy podmiot zajmujący się na terytorium Polski produkcją wina, jeśli chce czerpać zyski z jego sprzedaży, musi uczynić zadość skomplikowanym i jednocześnie kosztownym wymaganiom. Dla przykładu wskażę tu chociażby konieczność prowadzenia składu podatkowego, złożenia zabezpieczenia akcyzowego czy też stworzenia warunków umożliwiających sprawowanie stałego nadzoru akcyzowego. Obostrzenia, które wymieniłem, dla niewielkich gospodarstw są niezwykle trudne do spełnienia. Tym samym eliminuje się z legalnego obrotu produkty mniejszych winnic. Produkty te, zdaniem wielu, nie odbiegają jakością od trunków o uznanej międzynarodowej pozycji i zapewne mogłyby stanowić poważną konkurencję dla win produkowanych w innych krajach europejskich.

Doniosłość problemu wynika także z tego, że w ostatnich latach Komisja Europejska podjęła działania reformujące, zmierzające do ściślejszego uregulowania wspólnotowego rynku wina. Jest to odpowiedź na spadek konsumpcji produktów wspólnotowych spowodowany umacniającą się pozycją producentów wina spoza granic Unii Europejskiej. Przejawem tych działań jest między innymi Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (...) zmierzające w kierunku zbudowania w Europie najbardziej konkurencyjnego rynku wina na świecie. Przyjęte przepisy zmierzają do przyznania funduszy państwom członkowskim, w których produkowane jest wino, między innymi na poprawę konkurencyjności, podniesienie jakości i wzmożenie zabiegów promocyjnych w zakresie wyrobów winiarskich. Rozporządzenie wprowadza także szereg instrumentów pozwalających na lepszą, bardziej efektywną alokację tych funduszy. Istotne jest, że w założeniu przyszły podział środków finansowych pomiędzy państwa członkowskie odbywać się będzie między innymi na podstawie danych dotyczących powierzchni upraw winorośli i produkcji w latach minionych.

Właściwe uregulowanie zasad wyrobu i sprzedaży własnego wina niewątpliwie przyczyni się do rozwoju obszarów wiejskich, szczególnie poprzez stworzenie nowych miejsc pracy, podniesienie atrakcyjności turystycznej i promocję tych regionów. Należy przypuszczać ponadto, że przyjęcie przepisów sprzyjających rozwojowi winnic w Polsce umożliwi kolejnej grupie podmiotów składanie wniosków o fundusze europejskie.

Biorąc to pod uwagę, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do właściwego uregulowania opisywanych kwestii.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Grzegorza Schetyny oraz do ministra skarbu państwa Aleksandra Grada

Na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności (DzU z 2005 r. nr 175, poz. 1459 z późniejszymi zmianami) spółdzielnie mieszkaniowe będące właścicielami budynków mieszkaniowych lub garaży mają prawo wystąpić z żądaniem przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności. Dotyczy to nieruchomości Skarbu Państwa oraz nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego. Organ właściwy do wydania decyzji o przekształceniu ustala w niej opłatę z tytułu tego przekształcenia. Zgodnie z art. 4 ust. 7 cytowanej ustawy od wskazanej opłaty można udzielić bonifikaty, przy czym w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa bonifikaty udziela się za zgodą wojewody, a w przypadku nieruchomości samorządu terytorialnego – za zgodą właściwej rady lub właściwego sejmiku.

Zgodnie z docierającymi do mnie informacjami samorządy przekształcają swoje nieruchomości z dużymi bonifikatami, a w analogicznych sprawach wojewodowie nie wyrażają zgody na bonifikatę, co w moim przekonaniu czyni sytuację takich samych podmiotów nierówną wobec prawa.

Proszę o poinformowanie mnie o aktualnej praktyce w tym zakresie i jej przyczynach.

Kazimierz Kleina

Oświadczenie złożone przez senator Grażynę Sztark

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z dramatycznym stanem wysokiego klifu morskiego wybrzeża leżącego w granicach terytorialnych gminy Rewal zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wyrażenie zgody na przeznaczenie należnej subwencji, którą gmina odprowadza do budżetu państwa, na ratowanie tego klifu.

Wystąpienie wójta gminy Rewal z dnia 6 maja 2008 r. jest dowodem na to, że władze gminy nie uchylają się od wypełniania zadania ochrony wybrzeża.

Mając na uwadze fakt, że ratowanie brzegu morskiego wymaga olbrzymich nakładów finansowych, a realizacja tego zadania należy do administracji rządowej, proszę Pana Ministra o pilne podjęcie stosownych działań.

Z poważaniem
Grażyna Anna Sztark

Oświadczenie złożone przez senatora Lucjana Cichosza

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Katarzyny Hall

Szanowna Pani Minister!

W związku z licznymi prośbami rodziców o interwencję, dotyczącymi nadmiernego ciężaru tornistrów noszonych przez dzieci, zwracam się z prośbą o wprowadzenie regulacji prawnych w zakresie ustalenia norm dopuszczalnego ciężaru takich tornistrów.

Problem, o którym mowa, poruszany jest przez wiele środowisk, wywołuje również zainteresowanie środków masowego przekazu oraz opinii publicznej. Z uwagi na brak rozwiązań systemowych w tym zakresie również rzecznik praw obywatelskich dokonał analizy problemu i w dniu 3 października 2007 r. wystąpił do ministra edukacji narodowej z apelem o wprowadzenie stosownych regulacji prawnych do rozporządzenia ministra edukacji narodowej i sportu z dnia 31 grudnia 2007 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.

Warto przy okazji nadmienić, iż wyniki badań przeprowadzonych przez Państwową Inspekcję Sanitarną wskazują, że aż 44,2% uczniów szkół podstawowych miejskich i 37,7% uczniów szkół podstawowych wiejskich w klasach od pierwszej do trzeciej dźwiga tornistry i plecaki o ciężarze przekraczającym trzy kilogramy. Konsekwencją takiego stanu rzeczy może być nabywanie przez dzieci wad postawy, które ujawniają się w wieku dorosłym.

Problem wydaje się na tyle istotny, że wprowadzenie regulacji prawnych, które określałyby normy dopuszczalnego ciężaru noszonych przez uczniów tornistrów, wydaje się niezbędne. Dlatego też zwracam się do Pani Minister z prośbą o podjęcie stosownych działań.

Lucjan Cichosz
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Lucjana Cichosza

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Cwiakalskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W swoim oświadczeniu chcę się odnieść do sprawy bezpłatnej pomocy prawnej przyznawanej przez państwo osobom najuboższym. Parlamentarzyści w ramach prowadzonej działalności również starają się pomagać tej właśnie grupie społecznej.

Spotykałem się z osobami niezamożnymi, które – co z przykrością muszę stwierdzić – ze względu na swoją sytuację materialną nie mogą korzystać z usług adwokatów oraz radców prawnych. Wielokrotnie osoby takie, tylko ze względu na ograniczony dostęp do prawnika, ponosiły nieodwracalne straty materialne.

W demokratycznym państwie prawnym status majątkowy nie może być przeszkodą w dostępie do wymiaru sprawiedliwości. Niestety, przyjęte w naszym kraju rozwiązania nie zapewniają osobom najuboższym bezpłatnej pomocy prawnej na etapie przedsądowym. Pomimo wielu prób uregulowania tej kwestii przez kolejne rządy, brakuje ogólnopolskiego systemu pomocy prawnej świadczonej na etapie przedsądowym. Istniejące uregulowania kodeksu postępowania cywilnego, kodeksu postępowania karnego oraz ustawy – prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie gwarantują, co do zasady, pomocy prawnej najuboższym na etapie przedsądowym.

W związku z tym zwracam się z prośbą o ustawowe uregulowanie tej kwestii, potraktowanie jej jako pilnej i nadanie jej priorytetowego charakteru.

Lucjan Cichosz
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

Stajemy dziś u progu kolejnej wielkiej dyskusji na temat ochrony życia dziecka poczętego i ograniczenia prawa do życia człowieka przez innych ludzi. Gdy Rada Unii Europejskiej rekomenduje Polakom możliwość stosowania aborcji, warto powrócić do historii starego kontynentu, nawet tej tragicznej historii, która wskazuje na błędy popełniane niegdyś przez ówczesne największe mocarstwa. Należy dziś przypomnieć, że pierwszym krajem, który rekomendował zabijanie dzieci nienarodzonych, był Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich – było to w listopadzie 1920 r. Niedługo po nim III Rzesza Niemiecka Adolfa Hitlera zalecała podobne praktyki. Od tamtego czasu minął niemal wiek i na mapie Europy nie ma już tamtych mocarstw szerzących niszczycielską śmierć. O tym także powinni pamiętać ci, którzy dziś rekomendują możliwość wykonywania aborcji.

Warto zwrócić uwagę na to, że rekomendacja Rady Unii Europejskiej nie jest wiążącym aktem prawnym, który należałoby wcielić w życie. Polacy, tak wysoko ceniący sobie tożsamość narodową, powinni najpierw zwrócić się ku własnej historii i wielkim polskim autorytetom wypowiadającym się w tej sprawie. Papież Polak, na którego słowa tak chętnie się dziś powołujemy, nawoływał 8 czerwca 1979 r. w Nowym Targu o to, „ażeby rodzina polska dawała życie, żeby była wierna świętemu prawu życia”. Ojciec Święty mówił dalej, że „jeżeli się naruszy prawo człowieka do życia w tym momencie, w którym poczyną się on jako człowiek pod sercem matki, godzi się pośrednio w cały ład moralny, który służy zabezpieczeniu nienaruszalnych dóbr człowieka. Życie jest pierwszym wśród tych dóbr”. Tak wołał papież Polak w Nowym Targu w 1979 r.

Prawo do życia jest fundamentalnym prawem każdego człowieka. Art. 6 Konwencji Praw Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. mówi, iż „Państwa-strony uznają, że każde dziecko ma niezbywalne prawo do życia”. Art. 1 tejże konwencji precyzuje, że „dziecko» oznacza każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”. W preambule wspomnianego dokumentu napisano, że „dziecko z uwagi na swoją niedojrzałość fizyczną oraz umysłową wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej, zarówno przed, jak i po urodzeniu”.

W 1991 r. w Radomiu Jan Paweł II przypominał Polakom, że w samym centrum porządku świata leży przykazanie „nie zabijaj”. Jest to zakaz stanowczy i absolutny, który afirmuje prawo każdego człowieka do życia: od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Prawo to w sposób szczególny bierze w obronę ludzi niewinnych i bezbronnych.

Skutki naruszania tego ładu moralnego są zazwyczaj tragiczne. Wyludniają się i starzeją cywilizacje budowane na dobrobycie i relatywizmie. Kliniki psychiatryczne Europy Zachodniej pełne są kobiet, które niejako ciągle mają przed oczyma swoje nienarodzone dzieci i które nie potrafią sobie z tymi wspomnieniami poradzić. Wystarczy na ten temat porozmawiać z lekarzami, psychologami, a nawet spowiednikami, którzy zetknęli się z tym ogromnym problemem.

Szanowny Panie Premierze, nie można poddawać pod dyskusję najważniejszego i pierwszego prawa człowieka, jakim jest prawo do życia. Gdy przez całe długie dziesięciolecie ubiegłego wieku byliśmy zniewaleni przez ówczesne systemy totalitarne, narzucano nam również stosowanie haniebnych praktyk zabijania dzieci nienarodzonych. Dziś nie ma już tamtych systemów, a Rzeczpospolita Polska jest krajem cieszącym się pełnią wolności. Dlatego, mając w pamięci złe doświadczenia z minionego czasu, nie popełniamy więcej takich tragicznych błędów. Jediną drogą do rozwoju zdrowego narodu jest wybór prawa do życia, a nie cywilizacji śmierci.

Stanisław Kogut

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Bisztygę

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Uprzejmie proszę o zainteresowanie się sprawą nauczycieli szkół muzycznych, którzy do dnia wejścia w życie rozporządzenia z 6 lutego 2002 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od nauczycieli szkół artystycznych spełniali wymagania do nauczania w szkołach muzycznych I stopnia, ale nie byli zatrudniani na podstawie mianowania, lecz na podstawie umowy na pracę na czas nieokreślony. W sytuacji tej znalazła się duża grupa nauczycieli w mniejszych środowiskach, w których nie ma możliwości zatrudnienia tych nauczycieli w wymiarze osiemnastu godzin. Nie mogli więc skorzystać z dobrodziejstwa tego rozporządzenia, które dotyczyło jedynie nauczycieli zatrudnionych na podstawie mianowania. Jako przykład może posłużyć osoba pana Andrzeja Moskala, nauczyciela gry na trąbce i znakomitego, szanowanego przez młodzież pedagoga w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Myślenicach. W załączeniu przekazuję szczegółowe materiały i wystąpienia dotyczące przedmiotowej sprawy*.

Z wyrazami szacunku
senator RP
Stanisław Bisztyga

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

31 lipca 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Nowela ta zawiera między innymi zapis dotyczący wynagrodzenia członków organów spółdzielni mieszkaniowej.

Obecnie art. 8² pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu nadanym cytowaną na wstępie nowelą ustanawia zasadę, że członkowie organów spółdzielni, poza członkami zarządu, pełnią swe funkcje społecznie. Ustawa zezwala jednak na umieszczenie w statucie zapisu o wynagrodzeniu. Ponieważ przepis ten obowiązuje od 31 lipca 2007 r., to po tej dacie nie ma możliwości wypłacenia członkom organów wynagrodzenia, jeśli nie przewiduje tego statut. W tej sytuacji wiele spółdzielni, które nie miały w nim takiego zapisu, a wypłacały wynagrodzenie, rozpoczęło procedurę zmian w tym dokumencie, jednak ten proces jest czasochłonny.

Szanowny Panie Ministrze, czy członkowie organów spółdzielni mieszkaniowej, w sytuacji, kiedy nowy statut, zawierający zapis o wynagrodzeniach, jest w trakcie tworzenia, kiedy rejestrowane są zmiany w statucie, mają zostać pozbawieni tych wynagrodzeń? Czy istnieje jakaś możliwość prawna, by te symboliczne gratyfikacje zostały im za owe miesiące zwrócone? Czy w tej sytuacji zmiany w prawie nieodwracalnie pozbawiły ich wynagrodzenia za czas, kiedy stosowne zapisy są wprowadzane i rejestrowane w statucie spółdzielni mieszkaniowej?

Uprzejmie proszę o naświetlenie mi rozwiązania tego problemu, z którym zwrócono się do mojego biura senatorskiego.

Z wyrazami szacunku
Antoni Motyczka
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz oraz ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Szanowna Pani Minister! Szanowny Panie Ministrze!

Przez wiele lat pracownicy PKP, będący jednocześnie honorowymi dawcami krwi PKP I stopnia, otrzymywali od Polskich Kolei Państwowych bezpłatny bilet na przejazd dowolną klasą w obrębie wszystkich DOKP. Bilety dla osób oddających krew wystawiane były bezterminowo. Sprawę tę regulowało zarządzenie zarządu PKP nr 77 z 20 lipca 1999 r. w sprawie uprawnień pracowników PKP, emerytów i rencistów oraz niektórych członków ich rodzin do przejazdów kolejami. Zarządzenie wydane zostało na podstawie art. 8 ustawy z 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (DzU nr 54 poz. 254 z późniejszymi zmianami).

W grudniu 2001 r. wprowadzono ustawę o zmianie ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego i tym samym utraciło moc prawną zarządzenie nr 77, a także wszystkie dotychczasowe regulacje w tym zakresie, w tym również uprawnienia dotyczące honorowych dawców krwi.

Czy w sytuacji, kiedy honorowi dawcy krwi PKP, otrzymujący wcześniej bezterminowe bilety uprawniające do darmowych przejazdów, zostali pozbawieni tej gratyfikacji, w sytuacji, kiedy i tak muszą płacić za legitymację kolejową uprawniającą do tańszych przejazdów, nie można znaleźć jakichś rozwiązań, które chociaż w niewielkim stopniu zrekompensują im ich poświęcenie?

Z wyrazami szacunku
Antoni Motyczka
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Macieja Nowickiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z apelem Komitetu Protestacyjnego przy Polskiej Izbie Gospodarczej Przemysłu Drzewnego, skierowanym tak do naszego biura, jak również do biur innych parlamentarzystów, zwracam się z prośbą o wyjaśnienie problemu monopolu „Lasów Państwowych” na wyznaczanie cen drewna.

Według komitetu Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe” jako jedyne znaczące źródło zakupu drewna okrągłego, na którym bazują polscy przedsiębiorcy, narzuca jednostronne warunki obrotu drewnem, sztucznie nakręcając spiralę cen. Dzisiejszy ich poziom jest drastycznie zawyżony, co prowadzi do degradacji polskiego przemysłu drzewnego. Stały spadek cen tarcicy oraz produktów z niej wytwarzanych i umocnienie się złotówki wobec euro i innych walut doprowadza do utraty rentowności przez znaczną część przedsiębiorstw drzewnych, do generowania strat finansowych i zwalniania pracowników.

Według danych zebranych przez komitet cena podstawowego polskiego surowca drzewnego, drewna sosnowego, stanowiącego 70% zasobów leśnych została obniżona w sztuczny sposób, w wyniku propagandowej decyzji, średnio zaledwie o około 2%, czyli o około 4,50 zł, i to zaledwie chwilowo, bo jedynie na trzy miesiące. Średnia cena tego drewna pozostaje więc w Polsce na poziomie 65 euro za m³, podczas gdy w bliskich nam krajach Unii Europejskiej cena drewna sosnowego, i to lepszej jakości, wynosi już tylko od 40 do 50 euro za m³. Od początku roku ceny na tych rynkach systematycznie spadały, na przykład Niemcy obniżyły ceny drewna iglastego tartacznoego o około 25 euro za m³, czyli o około 80 zł, Austria o około 20 euro, Słowacja o około 20 euro. Sytuacja ta prowadzi do zalewania polskiego rynku tarcicą pochodzącą głównie z Niemiec. Tylko w okresie od stycznia do lutego bieżącego roku jej eksport do Polski wyniósł 480% ilości sprowadzanej w tym samym okresie w 2007 r.

Według komitetu jedynym rozwiązaniem zgodnym z regułami rynku jest obniżenie cen surowca sprzedawanego z lasów zarządzanych przez „Lasy Państwowe”. Padła również propozycja zrównania cen polskiego drewna z cenami, jakie wyznaczone są w krajach ościennych, a szczególnie w krajach Unii Europejskiej. Obecnie polscy przedsiębiorcy drzewni nie mają szans na uczciwą konkurencję. Co istotne, systematycznie spadający kurs euro w stosunku do złotego poprawia warunki importu wyrobów z drewna, a równocześnie całkowicie uniemożliwia realizację opłacalnego eksportu, prowadząc do utraty rynków.

Wątkiem pobocznym protestu jest również sprawa nieuznania za źródło energii odnawialnej paliwa, które w świetle prawa Unii Europejskiej bezdyskusyjnie jest biomasa, czyli pozostałości z produkcji tartacznej w postaci trocin, kory i zrębów. Co ciekawe, w projekcie rozporządzenia dotyczącego tej sprawy ten sam materiał raz jest uznawany za legalne źródło energii odnawialnej, gdy używają go małe kotłownie, a raz nie, gdy używa go energetyka zawodowa. Nie stawia się przy tym żadnych przeszkód uznaniu za biomasę drewna okrągłego, a jest to przecież ta sama substancja drzewna, a na dodatek, w odróżnieniu od na przykład trocin, pełnowartościowy surowiec dla całego przemysłu drzewnego. W ten sposób polskie tartaki tracą jeden z najistotniejszych dla nich kierunków zbytu pozostałości poprodukcyjnych.

W związku z zaistniałą sytuacją i związanymi z nią utrudnieniami w rozwoju polskiego przemysłu drzewnego uprzejmie proszę o udzielenie informacji, jak ministerstwo zapatruje się na przywołane kwestie i poruszony problem.

Z wyrazami szacunku
Antoni Motyczka
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Persona

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Katarzyny Hall

Szanowna Pani Minister!

Chciałbym przedstawić projekt „Pokolenia dla edukacji”, przygotowany i opracowany przez Kujawsko-Pomorskie Centrum Edukacji Nauczycieli we Włocławku. Autorzy projektu, pan Wojciech Ziółkowski i pani Danuta Michalak, są nauczycielami konsultantami, od wielu lat realizującymi zadania ukierunkowane na doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli.

Nauczyciele to grupa zawodowa oddziaływująca na uczniów, a więc margines błędu w ich pracy musi być minimalizowany i modelowany poprzez permanentne kształcenie, doskonalenie i doradztwo zawodowe. Teorię i część wiedzy formalnej przekazują uczelnie wyższe. Kształtowanie kwalifikacji nauczyciela odbywa się jednak głównie w warunkach „rzeczywistych”, w ramach bezpośrednich relacji nauczyciel – uczeń. W efekcie pierwsze lata pracy zawodowej to najczęściej tak zwane uczenie się na własnych błędach.

Z drugiej zaś strony w systemie edukacji funkcjonują nauczyciele z długoletnim stażem pracy, wysokimi kwalifikacjami, którzy nabyli już prawa emerytalne, ale nie korzystają z tych praw z przyczyn finansowych, społecznych i prawnych. Nauczyciele ci rzadko mają możliwość przekazania praktycznych wiadomości i umiejętności swoim następcom. Ponadto ich wiedza to nie jest wiedza „odnawialna” na postawie dokumentów, ale przekazywana wyłącznie w naturalnych relacjach człowiek – człowiek, mistrz – uczeń. Dochodzi więc do utraty potencjału doświadczenia kolejnych pokoleń nauczycieli, a jest to koszt ponoszony przez uczniów i rodziców.

Rozwiązaniem problemu mogłoby być stworzenie możliwości zatrudniania absolwentów szkół wyższych i nauczycieli, którzy nabyli prawa emerytalne, do realizacji wspólnych zadań edukacyjnych oraz wychowawczych na zasadach mistrz – uczeń. Projekt „Pokolenia dla edukacji” przewiduje rozwiązania organizacyjno-prawne, w których nauczyciel planujący przejście na emeryturę realizowałby wspólnie z nauczycielem wdrażającym się do zawodu proces dydaktyczny. Zaletami takiego rozwiązania byłyby:

- synergia aktywności absolwenta stażysty z doświadczeniem zawodowym mistrza;
- synergia właściwości dwóch pokoleń nauczycieli w procesie kształtowania pożądanych cech osobowości, synergia różnych oddziaływań wychowawczych na uczniów;
- synergia programów zatrudnienia absolwentów i programów dla „wykluczonych”, osób po pięćdziesiątce;
- stworzenie relacji, w której nauczyciel mistrz w procesie współpracy przekazywałby swoje doświadczenie zawodowe i życiowe, a adept zawodu unikałby błędów i doskonaliłby warsztat pracy pod okiem mentora;
- ograniczenie problemów organizacyjnych szkoły wynikających z absencji nauczycieli;
- wdrożenie stażysty, zgodnie z jego kwalifikacjami, do aktywności zawodowej z jednoczesnym utrzymaniem aktywności nauczyciela z dwudziestopięcioletnim stażem.

Wdrożenie tego projektu lub jego elementów w odniesieniu do wybranych środowisk może okazać się przydatne i pożyteczne. Autorzy projektu nie przeceniają uwarunkowań ekonomicznych, ale w swoim zamyśle odwołują się do solidarności pokoleń oraz odpowiedzialności i troski o relacje nauczyciel – uczeń – rodzic. Niezależnie od poziomu abstrakcji projektu autorzy chcą włączyć się do dyskusji i zainspirować środowisko do szukania optymalnych rozwiązań.

Z poważaniem
Andrzej Person
senator RP

Oświadczenie złożone przez senator Barbarę Borys-Damięcką

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego

Jest to moje trzecie oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego, pana Bogdana Zdrojewskiego, w sprawie ciągle jeszcze nieuregulowanej sytuacji muzeum i pałacu w Wilanowie i przywrócenia im pełnych funkcji rezydencjonalnych.

Informuję Pana Ministra, iż ostatnie pismo w tej sprawie, DDN/823/2008/70/RJ, które otrzymałam na skutek moich interwencji od podsekretarza stanu, pana Tomasza Merty, pochodzi z dnia 2 kwietnia 2008 r. Pan Merta zobowiązał się w nim do bieżącego informowania mnie o kolejnych krokach, jakie będzie podejmowało ministerstwo w przywoływanej sprawie.

Dziś mamy 10 lipca 2008 r. Nie mam żadnych informacji o jakichkolwiek działaniach MKiDN, nie otrzymałam żadnych informacji, czy doszło do jakiegokolwiek spotkania z kimkolwiek i gdziekolwiek, a czas leci. Tymczasem pan Tomasz Merta w piśmie, które załączam, sam zobowiązał się do bieżącego informowania mnie o podejmowanych w sprawie muzeum i pałacu krokach.

Z dniem 1 października 2008 r. na stanowisku rektora SGGW ma nastąpić zmiana. Obyśmy nie musieli zaczynać wszystkiego od nowa.

Z poważaniem
Barbara Borys-Damięcka
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Wyrowińskiego

Oświadczenie skierowane do wicepremiera Rady Ministrów, ministra gospodarki Waldemara Pawlaka

Szanowny Panie Premierze!

Oświadczenie w sprawie „Programu dla Wisły i jej Dorzecza 2020”.

W poniedziałek 30 czerwca 2008 r. odbyła się w Ratuszu Staromiejskim w Toruniu konferencja jubileuszowa w związku z dziesięcioleciem powstania Związku Miast Nadwiślańskich (ZMN). Uczestniczyli w niej parlamentarzyści, reprezentanci samorządów i urzędów wojewódzkich, współpracujący ze związkiem przedstawiciele świata nauki oraz organizacji pozarządowych, osoby zawodowo i przez działalność statutową związane z Wisłą, delegaci miast członkowskich ZMN. Patronat nad konferencją objęli: marszałek Sejmu RP Bronisław Komorowski, marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki, wojewoda kujawsko-pomorski Rafał Bruski, prezydent miasta Torunia Michał Zaleski, prezes Zarządu Głównego Ligi Morskiej i Rzeczej Andrzej Królikowski.

Pomysł utworzenia stowarzyszenia skupiającego miasta położone wzdłuż brzegu Wisły skonkretyzował się przy okazji uroczystości milenijnych w Gdańsku na zakończenie Flisu Wiślanego 12 lipca 1997 r. Już wówczas określono cel przyszłego związku: przywrócić Wisłę życiu. Pod aktem wyrażającym wolę powołania związku podpisy złożyło dwunastu prezydentów, burmistrzów lub przewodniczących rad miast nadwiślańskich, w tym miasta Torunia, a Toruń został wybrany na siedzibę Związku Miast Nadwiślańskich.

Obecnie związek liczy dwadzieścia pięć miast członkowskich. Są wśród nich Warszawa, Gdańsk, Bydgoszcz, Toruń, Płock, Grudziądz, Włocławek. Najdalej wysuniętym na południe miastem członkowskim związku jest Połaniec, kolejnym Sandomierz.

Największym osiągnięciem związku w minionym dziesięcioleciu było przygotowanie własnym nakładem autorskiego „Programu dla Wisły i jej Dorzecza 2020”. W opracowywaniu tego dokumentu uczestniczyli najwybitniejsi specjaliści.

Pozwalam sobie skierować do Pana Premiera następujące pytania:

1. Czy rząd współpracuje ze Związkiem Miast Nadwiślańskich i zna opracowany przezeń „Program dla Wisły i jej Dorzecza 2020”?

2. Czy istnieje program rządowy dotyczący tej problematyki?

3. Czy istnieje możliwość wykorzystania przez agendy rządowe dorobku Związku Miast Nadwiślańskich w zakresie zachowania i ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych Wisły i jej dorzecza, przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom stwarzanym przez rzekę, ochrony zasobów przyrodniczych i krajobrazowych, rozwoju gospodarczego, w tym energetyki wodnej, żeglugi śródlądowej i przepraw mostowych, turystyki?

Z wyrazami szacunku
Jan Wyrowiński

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Rachonia

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Grzegorza Schetyny

Szanowny Panie Premierze!

W ostatnim moim oświadczeniu senatorskim z dnia 8 maja 2008 r. skierowanym do Pana Premiera zwracałem uwagę na problemy obywateli Ukrainy z przekraczaniem naszej wschodniej granicy. Ponadto zwracałem uwagę Pana Premiera na niezrozumienie rozporządzenia minister pracy i polityki społecznej, pani Jolanty Fedak, z dnia 29 stycznia 2008 r., zarówno przez polskich pracodawców, jak i przez obywateli Ukrainy podejmujących pracę na terytorium Polski zgodnie z wymienionym rozporządzeniem. Rozporządzenie to zmienia rozporządzenie w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę. Zostało ono opublikowane w DzU nr 17 z 31 stycznia 2008 r. poz. 106 i obowiązuje od 1 lutego 2008 r. Informacja o tym akcie prawnym była podana do publicznej wiadomości przez środki masowego przekazu na przełomie stycznia i lutego bieżącego roku.

Nowy akt daje cudzoziemcom pochodzącym z państw graniczących z Polską, to jest z Ukrainy, Białorusi i Federacji Rosyjskiej, możliwość wykonywania pracy krótkoterminowej bez obowiązku uzyskiwania zezwolenia na pracę w okresie do sześciu miesięcy w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy, licząc od daty pierwszego wjazdu do Polski.

Podczas mojej ostatniej wizyty służbowej, którą odbyłem wspólnie z przewodniczącym Komisji Spraw Zagranicznych Senatu RP, panem senatorem Leonem Kiereselem, w naszym konsulacie we Lwowie oraz w czasie spotkań z przedstawicielami Polonii informowano mnie, że obywatele Ukrainy, którzy byli zatrudnieni na terytorium Polski na podstawie wymienionego rozporządzenia, w momencie przekraczania granicy w drodze do domów na Ukrainie są zatrzymywani przez Straż Graniczną i informowani, że przebywają na terytorium Polski nielegalnie. Wydawana im jest decyzja o zobowiązaniu do natychmiastowego opuszczenia terytorium RP – z odpowiednim wpisem do paszportu wraz z wszelkimi tego konsekwencjami – pomimo przedstawienia wszystkich dokumentów potwierdzających oficjalne zatrudnienie, takich jak zgłoszenie do powiatowego urzędu pracy, wystąpienie o NIP oraz poświadczenie zameldowania. Co więcej, osoby te nie były świadome, że praca przez sześć miesięcy na terytorium RP bez zezwolenia, zgodnie z zacytowanym rozporządzeniem, wymagała przedłużenia wizy, którego notabene dokonać można było w konsulacie RP we Lwowie! Taki stan prawny sprawia, że cytowane rozporządzenie jest martwe!

Podczas rozmów prowadzonych we Lwowie poinformowano mnie ponadto, że w czasie strajku celników na wschodniej granicy przewoźnicy ukraińscy oczekiwali na odblokowanie granicy przez kilkanaście dni. W wielu przypadkach w tym czasie wygasła im ważność polskiej wizy. Poinformowano mnie, że w bardzo wielu tego typu przypadkach polska Straż Graniczna wydawała im decyzję o zobowiązaniu do natychmiastowego opuszczenia terytorium RP, z odpowiednim wpisem do paszportu wraz z wszelkimi tego konsekwencjami.

Nie negując podstaw formalnoprawnych tego typu decyzji, zwracam uwagę Pana Premiera, że takie zachowanie naszych władz nie sprzyja budowaniu dobrych stosunków polsko-ukraińskich.

Otrzymuję też informacje, że obywatele Ukrainy znajdujący się w opisanej sytuacji występują z odwołaniami w sprawie wydanych decyzji „deportacyjnych” do właściwych wojewodów i otrzymują decyzje odmowne. Wojewodowie nie znajdują podstaw prawnych do uchylenia decyzji Straży Granicznej.

Pragnę zwrócić uwagę Pana Premiera na to, że w interesie Polski jest wspieranie przyjazdów do naszego kraju jak najszerzych grup obywateli z krajów z nami sąsiadujących, i to nie tylko ze względu na brak rąk do pracy w Polsce, ale przede wszystkim dlatego, że te osobiste doświadczenia z podróży do Polski i do innych krajów Unii Europejskiej najlepiej uczą reguł demokracji i pomagają budować proeuropejską postawę wśród naszych sąsiadów.

Problemy po naszym wejściu do strefy Schengen dostrzegane są już powszechnie; patrz artykuł Olgi Wasilewskiej z Fundacji Batorego „Schengen zatkało wschodnich sąsiadów”, „Gazeta Wyborcza” z dnia 9 lipca 2008 r., strona 19.

Biorąc pod uwagę niezbyt czytelny porządek prawny w opisywanym zakresie i konieczność budowania pozytywnego obrazu naszego kraju i Unii Europejskiej w oczach naszych wschodnich sąsiadów, a przede wszystkim ze względu na polską rację stanu, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o objęcie abolicją wszystkich obywateli Ukrainy, którzy znaleźli się w opisanej przeze mnie sytuacji, lub znalezienie takiego rozwiązania, aby wojewodowie mogli pozytywnie reagować na wnioski o uchylenie decyzji polskiej Straży Granicznej.

Z wyrazami szacunku
Janusz Rachon

Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Wacha

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Rozumiejąc i w pełni popierając postulaty władz samorządowych gminy Nysa i powiatu nyskiego dotyczące budowy obwodnicy Nysy, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, czy i ewentualnie pod jakimi warunkami jest możliwe dokonanie korekty planu i uwzględnienie budowy tej obwodnicy w ciągu dróg krajowych nr 41 i 46 objętych Programem Budowy Dróg Krajowych na lata 2008–2012.

Powyższy wniosek uzasadniam w następujący sposób.

Po pierwsze, w 2006 r. na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, oddział w Opolu, zostało opracowane przez biuro projektowe INPRO Kraków studium komunikacyjne dla miasta Nysa, które wskazywało na konieczność podjęcia działań w celu budowy obwodnicy dla Nysy w związku z wyczerpaniem się przepustowości dróg krajowych nr 41 i 46.

Po drugie, władze samorządowe i rządowe województwa opolskiego na spotkaniach z przedstawicielami Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w dniach 18 stycznia i 6 czerwca 2007 r. uzgodniły następujący harmonogram budowy obwodnicy Nysy:

— lata 2007–2008 – opracowanie studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowego, uwzględniającego różne warianty wyżej wymienionej obwodnicy, zgodnego z wynikami konsultacji społecznych (co zrealizowano);

— rok 2008 – opracowanie koncepcji programowej dla ustalonego przebiegu obwodnicy, uzyskanie decyzji lokalizacyjnej na jej budowę w ciągu dróg krajowych nr 46 i nr 41, wykup gruntów pod budowę obwodnicy;

— rok 2009 – opracowanie dokumentacji budowlanej;

— rok 2010 – pierwszy etap budowy obwodnicy w ciągu drogi krajowej nr 46;

— lata 2010–2011 – drugi etap budowy obwodnicy w ciągu drogi krajowej nr 41.

Po trzecie, na spotkaniu władz samorządowych Opolszczyzny i wojewody opolskiego z ministrem transportu przedstawiono powyższy harmonogram, w wyniku czego minister skierował pismo do generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad (l.dz. M.-MGP-011/69/07 z dnia 16 października 2007 r.), w którym to piśmie przychylił się do budowy obwodnicy nyskiej w najbliższym czasie i polecił podjęcie w trybie pilnym stosownych kroków związanych z budową wymienionej obwodnicy.

Po czwarte, we wszystkich dotychczasowych ustaleniach zakładano, że budowa obwodnicy nyskiej rozpocznie się w 2010 r., ale z pisma dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad (nr TA1-AK-075-1803/08 z dnia 19 maja bieżącego roku) wynika, że dotychczasowe ustalenia dokonane z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad nie obejmowały realizacji wymienionej obwodnicy przed 2012 r. Jest to niezgodne z wypracowywanymi od stycznia 2007 r. uzgodnieniami pomiędzy władzami samorządowymi Opolszczyzny, gminy Nysa, powiatu nyskiego oraz władz rządowych województwa opolskiego z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad oraz z ministrem transportu.

Po piąte, do drogi krajowej nr 41 w kierunku Nysy i dalej przez drogę krajową nr 46 do autostrady A4 w kierunku Wrocławia i Krakowa oraz Opola i Częstochowy włącza się, oprócz ruchu wewnątrz krajowego, ruch z przejścia granicznego z Czechami w Kudowie, a także z przejścia we Włodawie, która leży przy granicy z Białorusią. W centrum Nysy, na odcinkach miejskich dróg nr 41 i nr 46, notowane są bardzo duże, potwierdzone wykonanymi badaniami, natężenia ruchu. Z tego powodu komunikacja w mieście jest w stanie krytycznym, a przejazd przez nie w godzinach szczytu staje się prawie niemożliwy. Tylko w ciągu ostatnich miesięcy na drodze krajowej nr 46, którą wymieniona obwodnica miałaby odciążać, zginęły trzy osoby, w tym dziecko potrącone przez samochód ciężarowy, tir. Mieszkańcy miasta narażeni są na ciągły hałas i niebezpieczeństwa komunikacyjne.

Po szóste, budowa obwodnicy nyskiej jest elementem projektu budowy „Szlaku Staropolskiego”, który to projekt powstał w 2005 r. jako inicjatywa samorządów lokalnych kilku województw. Zgodnie z planami pomysłodawców trasa szlaku przebiegać miała między innymi przez Kłodzko, Nysę, Opole, Lubliniec, Częstochowę, Jędrzejów, Kielce, Kraśnik i Lublin i miała być uzupełnieniem istniejącej infrastruktury drogowej. Ta inicjatywa również nie znalazła poparcia władzy państwowej.

Po siódme, warto zaznaczyć, że udział Opolszczyzny w planowanych inwestycjach drogowych w programie na lata 2008–2012 jest znikomy, gdyż obejmuje tylko obwodnicę Kędzierzyna-Koźła, co wywołuje rozgorczenie i niechęć społeczeństwa do władzy.

Po ósme, zaawansowanie w pracach związanych z budową obwodnicy miasta Nysa w ciągu dróg krajowych nr 41 i 46 jest zadaniem priorytetowym dla samorządu gminy Nysa i powiatu nyskiego oraz regionu, cieszy się też poparciem administracji rządowej województwa opolskiego.

Licząc na przyjęcie przedstawionych argumentów, uprzejmie proszę o umożliwienie realizacji wypracowanego i uzgodnionego od 2007 r. harmonogramu budowy obwodnicy nyskiej i ujęcie jej w Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2008–2012.

Z wyrazami szacunku
Piotr Wach
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Bendera

Oświadczenie skierowane do ministra spraw zagranicznych Radosława Sikorskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Oficjalne relacje rządu RP i obu izb parlamentu polskiego z władzami Litwy są poprawne. Nie wpływają jednak one na sytuację ludności polskiej na Litwie. Doznaje ona wielu utrudnień, a nawet dyskryminacji ze strony władz litewskich, zarówno lokalnych, jak i państwowych.

Polacy na Litwie, mieszkający tam w większości od głębokiego średniowiecza, liczyli na to, że wejście tego kraju do Unii Europejskiej sprawi, iż unijne standardy chroniące mniejszości narodowe obejmą również ludność polską. Mieli nadzieję, i żywią ją nadal, że rząd RP, podpierając się ustawodawstwem europejskim, skłoni rząd Litwy do realizacji postanowień traktatu o stosunkach wzajemnych, zawartego już przed laty. Tak się jednak nie dzieje.

Z wypowiedzi posła na sejm litewski Waldemara Tomaszewskiego, z Akcji Wyborczej Polaków na Litwie, wynika, że postanowienia wspomnianego traktatu nie są realizowane w odniesieniu do ludności polskiej zamieszkującej Litwę. Według niego sytuacja Polaków na Litwie jest tragiczna. Poseł Waldemar Tomaszewski alarmuje w mediach: „Jesteśmy pozbawieni praw, które nam gwarantowały nawet władze sowieckie”. To są gorzkie słowa, przerażająca konstatacja.

Panie Ministrze, ze względu na sytuację, którą ludność polska zamieszkująca Litwę uważa za wręcz tragiczną dla niej, zwracam się do Pana, ażeby podjął pan szybką interwencję dyplomatyczną i dał nadzieję Polakom w Wilnie i innych częściach Litwy, że rząd polski o nich pamięta i nie zapomina o ich prawach zawartych w traktacie polsko-litewskim. Wypełnianie postanowień tego traktatu trzeba z całą mocą egzekwować od władz litewskich bez opieszałości, która trwa.

Fakty bowiem porażają. Sejm Republiki Litwy obraduje nad zmniejszeniem liczby godzin wykładowych w języku polskim w szkołach i zwiększeniem liczby godzin języka państwowego, czyli litewskiego. Nadal w miejscowościach, gdzie większość, nawet 70%, ludności stanowią Polacy, między innymi w rejonie sołecznickim, usuwane są tablice dwujęzyczne z nazwami miejscowości. Samorząd sołecznickowski płaci kary za tablice z polskimi napisami. Władze twierdzą, że tablice są niezgodne z litewską ustawą o języku państwowym. Nadal Polacy na Litwie nie mogą pisać swoich nazwisk zgodnie z pisownią polską. Rok po roku składane są zapewnienia, że sprawa będzie już załatwiona. Jednak na słowach zobowiązania traktatowe Litwy w tej sprawie się kończą.

Panie Ministrze, dochodzi do paranoicznych, uwłaczających Polakom sytuacji. Każdy z nas, mojego i pańskiego pokolenia, wie, kim była dziewczica bohater, wódz powstańców listopadowych na Litwie Emilia Plater. Wyższy Sąd Administracyjny Litwy w kwietniu 2008 r. postanowił, że nosząca jej imię szkoła średnia w Ławaryszkach może je zachować, ale w brzmieniu litewskim: Emilijos Platerites.

Panie Ministrze, pytam, czy Pan zechce podnieść swój głos protestu, zaprotestuje w imieniu polskiego MSZ, chociażby w tej ostatniej kwestii, i przywróci Pan polskiej szkole w Ławaryszkach właściwe brzmienie imienia i nazwiska jej patronki Emilii Plater.

Ryszard Bender
senator RP

Oświadczenie złożone przez senator Janinę Fetlińską

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Od kilku tygodni coraz częściej dochodzi do niebezpiecznego obniżenia zapasów krwi w stacjach krwiodawstwa. Według doniesień prasowych z Narodowego Centrum Krwiodawstwa krew jest wydawana jedynie dla potrzeb ratowania życia ofiarom wypadków i pacjentom w stanach nagłych.

Pragnę zapytać Panią Minister, jakie kroki w tej sytuacji zostały przedsięwzięte, aby zapewnić potrzebującym tak ważny lek.

Z poważaniem
Janina Fetlińska

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Katarzyny Hall

Pani Minister!

Do mojego biura senatorskiego zwrócili się z prośbą o interwencję młodzi rolnicy, beneficjenci programu Premia dla Młodych Rolników w latach 2004-2006. Sprawa dotyczy wykształcenia rolniczego, którego wielu z nich nie posiadało w chwili podpisywania umowy. Zobowiązali się oni do jego uzupełnienia w ciągu pięciu lat po otrzymaniu dofinansowania. Uzupełnienie było możliwe dzięki istnieniu eksternistycznych kursów rolniczych nadających uprawnienia rolnicze. Jednakże już po uruchomieniu programu Premia dla Młodych Rolników minister edukacji narodowej odpowiednim rozporządzeniem zlikwidował możliwość uzyskania uprawnień rolniczych w drodze ukończenia eksternistycznego kursu rolniczego, niestety nie zapewniając żadnego rozwiązania alternatywnego.

W związku z zaistniałą sytuacją zwracam się do Pani Minister z następującymi pytaniami. Z jakiego powodu zostały zlikwidowane eksternistyczne kursy rolnicze? Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej, likwidując kursy eksternistyczne, brało pod uwagę sytuację młodych rolników, beneficjentów programu Premia dla Młodych Rolników, którzy liczyli na ukończenie tych kursów jako warunku uzupełnienia wykształcenia w celu spełnienia warunków programu?

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Macieja Nowickiego

Panie Ministrze!

Zwrócił się do mnie rolnik, pan Józef Urbanek, z prośbą o pomoc w sprawie szkody wyrządzonej w uprawie ziemniaków przez dziki. W dniu 9 czerwca bieżącego roku pan Urbanek zwrócił się do rejonowego oddziału koła łowieckiego w Rawie Mazowieckiej z prośbą o oszacowanie szkód. Oszacowanie to nastąpiło dnia 14 czerwca, podczas nieobecności poszkodowanego. Poszkodowany, po samodzielnym obliczeniu powierzchni zredukowanej według szacowania z dnia 7 czerwca bieżącego roku, uważa, że oszacowana przez komisję powierzchnia uszkodzonej uprawy została kilkakrotnie zaniżona, a liczba krzaków ziemniaków policzonych przez komisję szacującą nie jest zgodna ze stanem faktycznym. W związku z tym poszkodowany odmówił podpisania protokołu, z dwóch powodów. Po pierwsze, jego zdaniem, niewłaściwie oszacowano powierzchnię uszkodzonej uprawy, po drugie, w protokole nie zaznaczono, iż jest to uprawa ziemniaka jadalnego. Tymczasem koło łowieckie jako powód niepodpisania protokołu przez poszkodowanego podało tylko tę drugą kwestię. Dodatkowo pan Urbanek, zwrócił się do koła łowieckiego o ponowne oszacowanie szkody, tym razem w jego obecności oraz przy uczestnictwie przedstawicieli izby rolniczej i urzędu gminy. W odpowiedzi na to wystąpienie koło łowieckie poinformowało, iż było to szacowanie wstępne i że następne szacowanie szkody zostanie dokonane siedem dni przed zbiorem oraz że powiadomienie urzędu gminy i izby rolniczej należało do obowiązków pana Urbanka. Tylko na jakiej podstawie pan Urbanek miał zawiadomić urząd gminy i izbę rolniczą, skoro nie otrzymał żadnego zawiadomienia o terminie szacowania szkody?

W związku z opisaną sytuacją zwracam się do Pana Ministra z następującymi pytaniami. Dlaczego poszkodowany rolnik nie ma prawa do odwołania się od decyzji koła łowieckiego i do ponownego szacowania szkody? Do kogo może się zwrócić poszkodowany rolnik, jeśli nie może uzyskać pomocy w kole łowieckim? Czy ministerstwo prowadzi monitoring liczby i skali szkód spowodowanych przez dzikie zwierzęta w uprawach i płodach rolnych? Mam tu na myśli nie tylko opisany przypadek, ale także szkody powodowane przez bobry.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Panie Ministrze!

Do mojego biura senatorskiego zwrócili się z prośbą o interwencję młodzi rolnicy, beneficjenci programu Premia dla Młodych Rolników w latach 2004–2006. Sprawa dotyczy wykształcenia rolniczego, którego wielu z nich nie posiadało w chwili podpisywania umowy. Zobowiązali się oni do jego uzupełnienia w ciągu pięciu lat po otrzymaniu dofinansowania. Uzupełnienie było możliwe dzięki istnieniu eksternistycznych kursów rolniczych nadających uprawnienia rolnicze. Jednakże już po uruchomieniu programu Premia dla Młodych Rolników minister edukacji narodowej odpowiednim rozporządzeniem zlikwidował możliwość uzyskania uprawnień rolniczych w drodze ukończenia eksternistycznego kursu rolniczego. Niestety nie zostało im zapewnione żadne rozwiązanie alternatywne.

W związku z zaistniałą sytuacją zwracam się do Pana Ministra z następującymi pytaniami. Czy znany jest Panu Ministrowi taki fakt, że młodzi rolnicy, którzy uzyskali pomoc, z przyczyn od nich niezależnych nie są w stanie wypełnić warunku wykształcenia, pomimo iż w chwili podpisywania umów mieli zapewnioną taką możliwość? Czy Pan Minister ma świadomość skali problemu? Ilu rolników, którzy skorzystali z programu Premia dla Młodych Rolników, nie będzie w stanie wypełnić warunków podpisanej umowy? Czy ministerstwo prowadzi jakikolwiek monitoring w tej sprawie? Jeśli tak, to jakie działania zapobiegawcze zamierza podjąć, a jeśli nie, to kiedy zamierza tę sprawę zbadać? Jakie rozwiązania przewiduje ministerstwo rolnictwa dla grupy tych beneficjentów programu Premia dla Młodych Rolników, którzy z przyczyn od nich niezależnych nie będą mieli wymaganego wykształcenia, tak aby nie byli niesprawiedliwie zmuszani do zwrotu otrzymanej pomocy? W jaki sposób kwestia wykształcenia rolniczego została określona w PROW na lata 2007–2013?

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Banaś

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Specyficzne warunki środowiskowe województwa świętokrzyskiego, takie jak klimat, struktura gleby, skład roślinności, a przede wszystkim doświadczenia hodowlane, pozwoliły tutaj hodowcom osiągnąć duży potencjał hodowlany. Ich produkty ze względu na swoje walory smakowe są poszukiwane nie tylko w kraju, ale i za granicą.

Niestety, coraz częściej występujące patologiczne sytuacje wzmagane przez silne lobby handlarzy końmi powodują ograniczenie produkcji przez hodowców, a także wpływają na dalszy wzrost pauperyzacji ludności wiejskiej województwa świętokrzyskiego.

W opinii pana Bogusława Dąbrowskiego, prezesa Okręgowego Związku Hodowców Koni w Kielcach, do najbardziej negatywnych zjawisk w obrocie końmi rzeźnymi należą: nieopodatkowana działalność związana z handlem końmi pozostająca głównie w rękach odbiorców z Włoch lub ich pośredników; obrót końmi niewiadomego pochodzenia; niekontrolowany obrót paszportami, których forma nie pozwala drobnym hodowcom na identyfikację sprzedawanych koni; wymuszanie opisu koni i paszportyzacji na placach targowych bezpośrednio przed wywozem zwierząt z kraju; wywóz znacznej części zakupionych jako konie rzeźne młodych klaczy, które wcielane są do hodowli poza granicami naszego kraju, co prowadzi do tworzenia się silnej i nieuczciwej konkurencji; tak zwany zakup na oko – bez ważenia i klasyfikacji konia.

Hodowcy proponują wprowadzenie następujących rozwiązań. Po pierwsze, stworzenie zapory dla wywozu z Polski koni hodowlanych jako koni rzeźnych. Po drugie, uregulowanie mechanizmów kupna i sprzedaży koni, przewidujących ich ważenie i klasyfikowanie w miejscu skupu w obecności hodowcy. Po trzecie, zapewnienie stałego nadzoru weterynaryjnego podczas przetrzymywania i transportu zwierząt. I po czwarte, zamiana opisu słownego na dokumentację fotograficzną.

Zwracam się zatem do Pana Ministra z pytaniem, kiedy i w jaki sposób Ministerstwo zamierza usunąć wskazane negatywne zjawiska występujące w obrocie końmi, oraz z prośbą o ustosunkowanie się w odpowiedzi na moje oświadczenie do propozycji rozwiązań przedstawionych przez hodowców koni.

Z poważaniem
Grzegorz Banaś
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Banaś

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Ewy Kopacz

Oświadczenie w sprawie zamiaru likwidacji Świętokrzyskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Kielcach.

Świętokrzyski OW NFZ kontraktuje świadczenia opieki zdrowotnej dla blisko jednego miliona trzystu tysięcy mieszkańców województwa. W tym roku Świętokrzyski OW NFZ zawarł i monitoruje wykonanie tysiąca pięciuset siedemdziesięciu czterech umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych na sumę 1 miliarda 534 milionów zł (szacowana wysokość umów na rok przyszły to 1 miliard 678 milionów zł).

Pacjenci korzystają między innymi z trzystu piętnastu poradni podstawowej opieki zdrowotnej, dwustu osiemdziesięciu siedmiu poradni ambulatoryjnej opieki specjalistycznej oraz dwudziestu czterech szpitali, których organami założycielskimi są samorząd wojewódzki i samorządy powiatowe.

W województwie świętokrzyskim nie ma placówek klinicznych, szpitale jednak konsekwentnie rozszerzają zakres świadczeń wysokospecjalistycznych. Działa tu Świętokrzyskie Centrum Onkologii, które jest znaczącym ośrodkiem w kraju, dysponuje profesjonalną kadrą medyczną oraz nowoczesnym sprzętem. W województwie jest już pięć ośrodków kardiologii interwencyjnej, z czego trzy rozpoczęły działalność w bieżącym roku. Inne specjalistyczne placówki to oddziały chirurgii naczyniowej, chirurgii klatki piersiowej, neurochirurgii, ortopedii i traumatologii dziecięcej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że ośrodki te znajdują się nie tylko w szpitalach wojewódzkich, ale również w szpitalach powiatowych.

Przez lata funkcjonowania Świętokrzyski OW NFZ, będący następcą Świętokrzyskiej Kasy Chorych, gruntownie poznał specyfikę i potrzeby lokalnych środowisk. Zawsze miał na celu jak najlepsze zabezpieczenie potrzeb zdrowotnych świadczeniobiorców.

Nie jest przypadkiem, że w świętokrzyskim znacznie mniej dotkliwie niż w wielu innych województwach dało się odczuć skutki strajków lekarzy. Nie jest też przypadkiem, że w tym trudnym dla służby zdrowia okresie udało się osiągnąć porozumienie z lekarzami i dyrekcjami szpitali podczas kontraktowania. To efekt życzliwego podejścia i znajomości sytuacji placówek, rzeczowego analizowania ich argumentów, a zarazem skutecznego przekonywania do wymagań Świętokrzyskiego OW NFZ.

Sumując powyższe argumenty, zwracam się do Pani Minister z prośbą o zrewidowanie projektu likwidacji ŚOW NFZ w Kielcach oraz o odpowiedź na moje oświadczenie.

Z poważaniem
Grzegorz Banaś
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Bohdana Paszkowskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Jakość oraz kształt prawa decydują o sposobie funkcjonowania państwa, możliwościach wypełniania przez administrację publiczną przypisanych jej funkcji, a także o zakresie korzystania przez obywateli z przysługujących im praw oraz o wypełnianiu przez nich obowiązków. Oceny stanowionego w Polsce prawa zawierają wiele krytycznych uwag podnoszących, iż ustawy oraz wydawane na ich podstawie rozporządzenia zawierają wiele luk prawnych, nieprecyzyjnych, niejasnych, a nawet sprzecznych ze sobą przepisów.

Szczególne role w stanowieniu prawa w naszym kraju przypada Radzie Ministrów, jej Prezesowi oraz podległym mu organom administracji rządowej, gdyż większość ustaw przygotowywanych jest przez te organy administracji centralnej. Wydają one również przepisy wykonawcze do ustaw.

W związku z tym proszę o wyjaśnienie, czy założenia oraz projekty ustaw i rozporządzeń wykonawczych do nich, powstające z inicjatywy Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, ministrów i kierowników centralnych urzędów państwowych, przygotowywane są przez podległych im pracowników administracji rządowej w ramach wykonywania obowiązków, czy też zlecane są na zewnątrz, podmiotom lub osobom realizującym w tym zakresie zlecenia organów administracji rządowej. W przypadku, gdy projekty aktów prawnych są przygotowywane przez jednostki zewnętrzne, proszę o wskazanie, jak kształtują się proporcje w tym zakresie w bieżącym roku w porównaniu do roku ubiegłego w stosunku do ogólnej ilości przygotowanych (przygotowywanych) aktów prawnych.

Jednocześnie wnoszę o wyjaśnienie, jakie kryteria brane są po uwagę przez organy administracji centralnej w momencie zlecenia przygotowania ustawy lub aktu wykonawczego do niej, w jakiej formie dokonywany jest wybór podmiotu, osoby, która do tego zadania jest wyznaczana.

Ponadto proszę o podanie średniej kwoty zapłaconej za przygotowanie ustawy oraz łącznej kwoty wydatków na zleczone na zewnątrz prace legislacyjne poniesionych w roku ubiegłym oraz bieżącym.

Bohdan Paszkowski
senator RP

